

MAGYAR NŐK LAPJA

ÁRULÉK
NYILASZTÁNY

II. ÉVFOLYAM 35. SZÁM

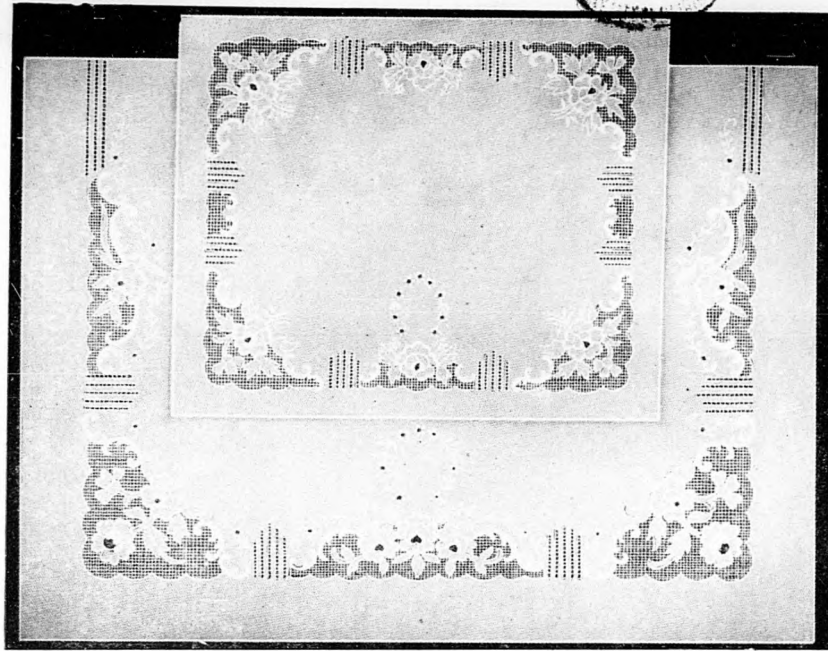
SZERKESZTI PAPP JENŐ

BUDAPEST, 1940 DEC. 10.

FOTO. ANGELO IV. VÁCI-UTCA 24.

GRÓF SZÉCHENYI KAROLYNÉ

TOLEDÓS ÁGYNEMŰ. Jóminőségű pamutvászonra előrajzolva a nagy párna 80×100 cm méretben P 6.60, a kis párna 40×55 cm méretben előrajzolva P 3.80. Szűrtsablonja a nagy párnáé P 1.20, a kis párnáé P. 1. Megrendelhető a MUL-nál

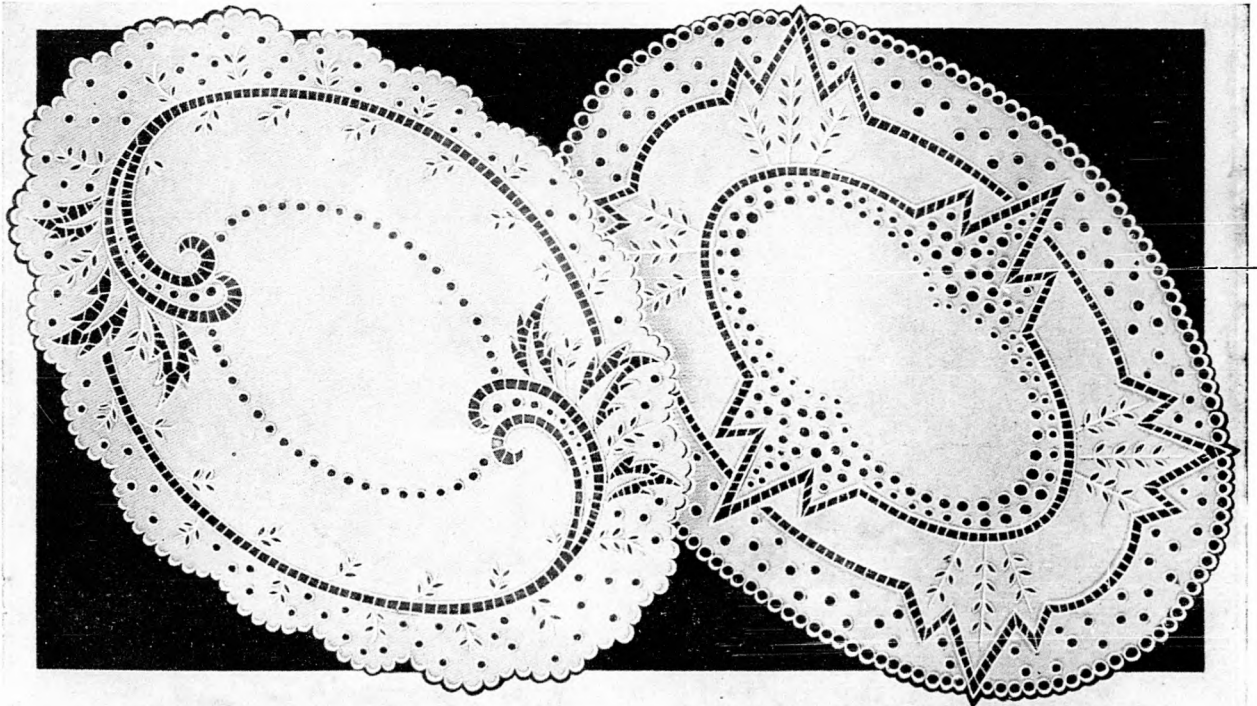
Közeledik Karácsony ünnepe!

Felhívjuk kedves előfizetőink és olvasóink figyelmét a MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJÁNAK (Budapest, VI., Teréz-körút 6)

játékosztályára,

hogy gyermekjáték-beszerzéseiket mielőbb foganatosítsák, mert a behozatal csökkentése miatt később az igények kielégítése nehézségekbe ütköznék.

Magyar Nők Lapja szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapest, IV., Ferenciek-tere 7., II. 6. Telefon: 18-73-42

HÍMZETT TALCATERITÖK. Előrajzolva jóminőségű pamutvászonra, 30×40 cm méretben, darabja P 1.20. Szűrtsablonja darabonként 60 fillér. Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltban, Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. sz. Telefon: 22-86-09

MAGYAR NŐK LAPJA

II. ÉVFOLYAM 35. SZÁM

BUDAPEST, 1940 DECEMBER 10.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT, KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénzlári csekkszám: 20.334. Előfizetési ár: Magyarországon egész évre egy darab előrajzolt kézimunkával együtt, 24 P. félévre 12 P. negyedévre 6 P. Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Svájcban és Olasz-

SZERKESZTI

PAPP JENŐ

országban: egész évre 30 P. félévre 15 P. negyedévre 7.50 P. Szlovákiában: egész évre 180 Ks., félévre 90 Ks., negyedévre 50 Ks. Romániában: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre 250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő, félévre 20 pengő. Egyes szám ára 80 fillér.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7. II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 18-73-42

Szemben a téellel

Irtó Izsák-Gyarmathy László

Decemberben mélyebbek lesznek az álmok. Az éjszakák hosszúak, mintha belőlük állna az élet; az álom még a késő reggeli órákban is ott jár a szobában, talpa alatt megreccsen a parkett és csak a függöny mögé ül, mikor az asszony kinyitja szemét a sűrű reggelen és felkényököl az ágyban.

Kinéz az ablakon és azt látja, hogy lehullott a hó. „December van, itt a hó” — gondolja az asszony, újra párnára dől, magára vonja az átmelegedett paplant és visszagondol régi telekre, régi havazásokra. Ettől megint elszenved. Az álom előlép a függöny mögül és viszi az asszonyt távoli tájakra, amelyek szintén havasak és a serdülő leánykor friss télelői voltak. Most csak tíz percig álmodik, de e tíz perc alatt a legfontosabbat álmodja, azt, ami egy életből fejlethetetlen. A szája széle megédesedett, mire felébred. Fel kell kelnie az ágya bizalmas melegéből s hirtelen felismerni mindent aprólékosan, ami valóság. A fűszeres megjött; mindent meghozott? ... Itt a posta is. A lány fűtsön be a kályhákba. Az ablakok közé rakják be a hidegfogó párnákat. Öltözködik az asszony, haját fésüli, rendelkezik az ebédre, de közben, mint a zene szól a fülében: hó... hó...

A szobalány sűrű, forog, reggelit hoz, néhány kedves szóval igyekszik hozzámelegedni ezen a havas reggelen az asszonyához. Összedörgöli a kezét, vere az orra és örül, mert borzas fejében már havas-bakancsoson járnak a vitéz bakák a hátsó lépcsőn.

A lakás rendbejön, elgondolkozva fülnek a nagy kályhák. Az asszony beírja a konyhakönyvbe a húst és a zöldséget, azután még két órája van, amíg a férje hazajön a hivatalból és a gyerek az iskolából. Az asszony érzi, hogy ez a két óra magány most az új hóé, amely az ablakhoz hívja.

„Mit akar tőlem ez a hó?” — kérdi magában. És tág szemmel figyeli csak a fehér tájképet. „Biztosan az emléket akarja, egy-egy emlék tűz-izét, még egy villanásra ezt a forró bánatot, mielőtt a széles hóesés végkép eltemetné.” Az ég fehér hullámai most elöntenek mindent, ami sugaras nyár volt és szárazgally-szagú ősz. A szállingó pelyhek sorai verset írnak a levegőbe; az asszony érti e verset, az ő fájdalmaról szól. Azal bolondítja ez a hulló hó az asszonyt: hogy még boldogabb lehetett volna... Miképpen lehetett volna boldogabb, azt nem árulja el: a művészet és a természet hangulatainak örök felöltlensége ez, hogy csupán fájdalokat ébreszt. A hó elterül a földön és olyan érzést kelt, mintha pártfogó, égi simogatással kissé bennünket is temetne. Nagy fehér csönd támad a nyomán, olyan roppant csönd, amelyben az asszonynak számadást kell vetnie. S a számadás mindig fájó az érzékeny női életekben...

Aztán praktikusán gondol a téle. Igen, az álmok most mélyebbek lesznek és ez jó. November végétől olyanok az éjszakai álmok, mintha az ember egy kúrát folytatna. Ilyenkor különös gondot kell fordítani az ágyra, hogy ké-

nyelmes legyen és hívogató. Az ágy az élet egyik legnagyobb alkalmá a boldogságra; így, télen, az ágy az utazás is: estefelé úgy szállhatunk belé, mint a római gyorsba, s valóban a legcsudálatosabb tájakra visz. Bölcs ember ilyenkor medvemódra készülődik az alvásra, már délután hatkor, amikor elébe jön az álmok könnyű, elbolondító íze. November végén már úgy elnyúlik az éjjel, akár egy háremi fogság... a reggelek pedig átkozottan hidegek és piszkos-szürkék, hogy jobb tovább aludni. Szeretni kell ilyenkor a kályhakat is, ezeket a szimpatikus házimédeket, amelyeket jól megégetve küldünk győzelmes harcba a vicsori hófúvások ellen.

Akárki megfigyelheti, télen új étvágaink is támadnak. Gyakran teát kívánunk, tejbénpírtott tepertővel, délelőttökön pedig velőcsontot forró pírító kenyérral és néha, álmunkból felriadva, zsírban sercegő kacsamájat, hozzá egy pohárka aszúborral.

...Már mosolyog az asszony és úgy nézi az ablaknál a havazást. Az ég fahasábok meleg szaga belesimult a szobába. Aztán megérkezik a férje és a gyerek az iskolából. Ünnepi hangon beszél meg ebédnél a telet, a havat, színházprogramot, korcsolyabérletet. Az asszony jókedűen tervez, hagyakozik, — csak valamiről nem szól. Amit a hóhullás a lélek mélyére irt, erről a kis tűnő fájdalomról, amit szegény kimondani; amit úgyis csak a költők tudnak és még a nők, a magányos órákon.

ASSZONYOK AZ ÁLLAMFÉRFIAK ÉLETÉBEN

Gróf Széchenyi, a legnagyobb magyar

Irta Nagy Méda

Augusztusvégi, gyönyörű, nyári nap volt. A frissen kaszált rétek illata beszűrte a hirtől lehűtött üvegablakán, körülöngte a jegyzőkönyvére hajló, jegyzetőt férfit. — Milyen szép ez az ország, — gondolta elragadtatva, — szép, áldott és termékeny, népe, dala, zenéje a legrokonszenvesebb mindazok között a nemzetek között, ahol eddig megfordultam, az én összetett, különös lényem gyökerei is innét szívnak tápláló erőt és mégis... én ezt az országot, az enyémet, alig ismerem! Oroszvár felől egy hirtől kanyarodott be az útra, Széchenyi kissé fölemelkedett, hogy jobban lássa a bentülő. A fiatalasszony is kihajolt az ablakon és olyan ismerősen mosolygott, hogy a férfi hirtelen lendülettel megemelte a kalapját. Egy pillanatra egymásra néztek, a férfi az elragadtatás csodálatával, a nő kicsit sértett, durcás mosollyal, hogy nem ismerte fel a köszönőt. De ebben a mosolyban annyi báji volt, annyi öntudatlan kacérság, hogy Széchenyi egy pillanatra lehunyta a szemét, hogy visszaidézzék a gyönyörű arcot: hol láttam? honnét ismerem? Kíváncsian fordult a bakon ülő kocsisához:

— Ki ez az asszony?

— Zichy Károly grófné.

Akkor ez nem volt más, mint a kis Seilern Crescencia grófné. Igen, igen, most már emlékszik, vagy őt ével ezáltal ment férjhez, akkor néhányszor találkoztak is, mint rokonok, de akkor alig vette észre. Most pedig úgy érzi, hogy szebb és rokonszenvesebb arcot még soha nem látott életében. Újra és újra maga elé idézte a durcás szájszögletet, a hosszú pilláktól árnyékolót sötét szemet, vakítóan fehér bőrt, csigásan leomló haját és hirtelen eszébe jutott, amit legutóbb hallott Lichnovszky hercegné báliján Metternichtől: «Crescencia grófnének csak egy hibája van, hogy túlságosan szép.»

A találkozás hatása alatt szórakozottan lapozgatott kis jegyzőkönyvében, egy-egy leírt mondaton átvonva végigfutott a szeme: «Hogy mi minden szeretne lenni ez a Széchenyi István gróf? Híres katona, tele rendjelekkel. Vagy örökké utazni, vagy megházasodni és csak a magán- és társadalmi életnek szentelni magát. Vagy nőilen maradni, minden társaságtól ordas farkas módjára visszahúzódní és csak lovat nevelni. Vagy diplomáciai karriert csinálni. Esetleg élére állni egy pártnak; a jog és alkotmányosság ügyének. Verseket, tragédiákat írni...» És ebből a sok elhatározásból még semmit sem valósított meg. Ekkor hirtelen elhatározással, férfias, kemény betűkkel a fehér lapra jegyezte:

«Ugy érzem, hogy még sok minden lakozik bennem, s egykor mégis ki fogok válni a nagy tömegből...»

A pozsonyi országgyűlésre gyülekeztek az ország nagyjai. A Főtér egyik palotájában szállt meg Zichy Károly gróf családjával, amelynek ablakai a fővártára nyíltak és innét át lehetett látni arra a sárgára meszelt, kétemeletes, négyablakos házra, ahol Széchenyi gróf lakott, aki egy idő óta állandóan feltűnik ott, ahol Crescencia grófné. Sokszor órákig álldogál az ablak mellett,

hogy mepillantsa azt az édes, durcás arcot a Zichy-palota föllebbent függőnyei mögött és könnyed meghajlással köszöntse. Ilyenkor pirulva bókolt át a drága fej és gyorsan leereszkedik a függöny, elrejtve Crescencia alakját, akinek látása újabb és újabb erőt adott Széchenyinek, hogy csodálatos tehetségét és képességeit felfokozza önmagában és a haza javára áldozza.

Az országgyűlést követő napon Széchenyi István gróf legiőbb barátja, Wesselényi báró ezt írta haza easesanyjának: «Anyám, tegnap volt az országgyűlés legszebb napja, az én Széchenyim napja. Leírhatatlan elérékenyedés és lelkes felbuzdulás támadt körülöttem, amikor följajzolt a egész évi jóvedelmét a Tudományos Akadémia megalapítására, a szemekben örömkönnök csillogtak, — óh, ez a nap!... ilyen több nem volt és aligha lesz Magyarország történetében.»

Mégis, amíg az országban futótűzként terjedt Széchenyi neve és a lelkesedés nem ismert határt, addig a bécsi udvarhoz szokott mánások megrótták és kárhoztatták Széchenyi gróft, mert magyarul mert felszólalni a magyarországi országgyűlésen. De István gróf mindezzel nem törődött, csak Crescencia véleményére volt kíváncsi:

— A grófné is vétkesnek találja ezt a cselekedetet?

— Én inkább azon csodálkozom, hogy a magyar mánások körében hogyan kelthetett ez megütözést?

Széchenyi a felé nyújtott kéz fölé hajolt: — Most már tudom, mit kell tennem!

Azon a napon Zichy Károly grófné levelet kapott:

«Életemet a hazának, az emberiségnek szenteltem s ez a Te műved legyen, kire szüntelen gondolok s kit, mint angyalt, mint szentet a legtisztább szerelmmel szeretek.»

Alázatos és asszonyi tisztasággal ragyogó sorok válaszolnak erre:

«Csak az önmemesedés és Magyarország boldogsága legyen az, ami bennünket összekapcsol.»

Széchenyi éjt-napot összetéve dolgozik, valósággal egész világot hordoz a szívében, csak a maga nyugalma nem szakít időt. Megjelent már a «Lovakrul» című kis könyve, most pedig készen áll az a nagy munka, amelyre a cenzor azt mondta, hogy lehet, hogy megkövezik érte az íróját, de az országnak a hasznára lesz. Munkája közben egy drága biztató, lelkes arc ragyogott felé, ezér ajánlja a «Hitel»-t, «Honunk szebb lelkű hölgyeinek», — akiknek műveltsége és mély érzése a férfiak nemesedését is előmozdítja. Az első példányt Crescencenek küldi meg, aki gyönyörű sorokkal válaszol, annyi mélység, megértés és okos előrelátás van levelében, hogy Széchenyi elragadtatással olvassa:

«Könyve remekmű, korszakalkotó cselekedet és a Gondviselés önt nagyon magasra emelte millió és millió ember-társa fölé. Az ön küldetése, hogy a különböző nézeteket összeegyeztesse egy közös reformakcióba. Én, ha elfogadja, segítségére akarok lenni ebben a munkában, mert magam is szeretnék érdemeket szerezni hazám szolgálata körül. Tudom, hogy önnek olyan tervei van-

nak, amelyeket senki más nem tud megvalósítani. Kezemet vegye kezébe és emeljük hazánkat a nagy és gazdag országok sorába. Egy napot sem szabad elmulasztanunk. Érzem, hogy önt a Gondviselés megajándékozta az isteni ihlet teljességével, hogy ön Magyarország megmentője legyen.»

Metternichnek nem volt igaza, Crescencenek nem hibája a túlságos szépség, mert éppen olyan okos és mély érzésű is, — gondolta István gróf boldogan, amelybe azonban végtelen szomorúság is vegyült, mert ebből a levélből megértette, hogy szerelme elérhetetlen számára és csak az eszményi célokban találkozhatnak. Hogy szívét lecsendesítse, azonnal csomagolt és hatevezés bárkáján, a Desdemonán elindult felé a Dunán, hogy régi tervét megvalósítsa és a Vaskapu szabaddá tételével megnyissa legnagyobb fölönkat a hajózásra. Ha már egyik szerelme, Crescencia, elérhetetlen, akkor a másik szerelmét, Magyarországot teszi boldoggá.

Amikor hosszú hónapok múltán visszatért, majdnem tragikusan végződő útról, itthon azzal fogadták, hogy Zichy Károly gróf meghalt, Crescencia szabad. Tíz év óta várt erre a pillanatra, tíz év óta volt szerelme egyforma lángolású, állhatatos, megingathatatlan, pedig ekkor már Crescencia hét gyermek anyja volt, de szépsége éppen olyan érintetlen tisztaságban tündökölt, mint amikor Széchenyi először mepillantotta az Oroszvár felől rokozó hintóban. Tehát végre teljesedhetik vágyal Crescencia az övé lehet, Magyarországot pedig kezd fölébredni szibbadt álmából, hogy az európai nemzetek sorába emelkedjék. Egy asszony elindította arra az útra a «legnagyobb magyar»-t, amely a halhatatlanság felé vezet, mert: «Nem hal meg az, ki milliókra költi Dús élte kincsét, ámbár napja múlt; Hanem lerázván, ami benne földi, Egy éltető eszmévé finomul.»

Asszonybecsület

IRTA LÁZÁR ISTVÁN

A szán robogva törtetett az erdei úton lefelé. A rákapcsolt óriási borona döngve dobajlott mögötte, ahogy a patakok jegén s a sikos útkanyarodóknál megfarolt. A fenyőerdő ezer ágán jégcsap fénylett, hócsillag, dér, zuzmara mindenütt. A nap lebukott már Délhegy ormán, szíromhullató tüzeslilium — s nagy fekete-sárgán ereszkedni kezdett az alkonyat.

Últ a döngő-dobajló borona бүтүjүн Péterdiák Dénes, — az arca kő, bajusza jégvirág; csak nagy, álló szeme izzott, hogy szinte átsütötte a borulaton. Mögötte komája, Sinkó Están kucorgott, szörkesztyűs mancsával a nyirkogó láncokba kapaszkodva, huppogott a borona derekán. Tompán dörgött az út s a kilométerkövek úgy repültek ki a borona útjából, mint mikor kivágja a fogat valami óriás ökölcsapás. Hajrá! A lejtő megszakadt, a szélzugas elült a fülük mellett s a szán egyenesen rohanással robogott be a hóbasüllyedt faluba. Ott van a ház, fotogén-lámpája kisüt az esti borulatba. Kéménye szikrásan füstölög, kapuja is nyitva van, szabad az út. A szán befutott s megállt az udvarán.

— Vidd, komám, a kabalákat az istállóba, én addig várok chejt... Kihúzta erdőzúgató fejszóját a tartólánc csücskéből s megállt merőn, mint a cövek, csak a szeme forgott az ajtón, hogy ki ne fusson valaki. Az asszony kinézett a házból.

— Hazajött? — szólt rá ijedten.
— Haza — biccentett komoran.

Köviült nyugalommal állt, míg Sinkó szénát vetett a lovak elé. Az asszony bezsaladt.

— Ha úgy vóna is, akkor se csinálj nagy dögöt — jött elő a koma. — Jó'ceakat... — Nem úgy van a' — intett Péterdiák. — Hadd lám, igaz-e? Befelé csak. Levették csizmájukról a havat és benyitottak. Bent jó meleg, kellemes ételszag, füstölkolbász illata tölti be a szobát. A terített asztalon egy üveg bor, egy tányér meg egy pohár...

— De jól fogadsz! — mosolygott a gazda zordan. — Disznótoros vacsora, meg bor... Kinek szántad?

— Hát kendnek — motyogta a menyecske zavartan. — Kinek másnak?

— Akkor jó — hunyorított sandán. — De hát vendéget is hoztam. Ül le, koma.

Térült-fordult a menyecske s még egy tányért és poharat hozott. Szava sincs. Szép kalács-képe sápadt, nagy virág-szeme megmegrebben s hosszú pillája riadtan verdes, mint valami remegő lepkeszárny. Az asztalra tette a sültkolbászos lábást is, meg a hozzávaló káposztacikát.

— Aunye — dicsérte a koma falánk szemmel. — Akár az ékes rózsaszírom...

Péterdiák Dénes köhintett.

— Nem kerestél valaki? — nézett az asszonyra merőn.

— Ki kereste vóna?

— Hm, pedig idegen szagot érzek...

— Ki járt vóna, idegen?

A paraszt hátradől a székin.

— Pedig azt beszélik. Jobb, ha megmondod igazán...

Az asszony rábámult, szinte megkövült.

— Mit? Mit mondjak meg? Mit beszél?

A paraszt alatt megreccsent a szék.

— Amikor az erdőn vagyok, úgy alkonyatjárt... Többet látták. Más faluból való legény...

Beleakasztotta tekintetét a menyecske szemébe s megfogta pogányul. Csönd.

— Ki mondta?

Sinkó koma letette a villát.

— Én.

A menyecske rámeredt.

— Hazudik!

Vállat vont.

— Már megbocsásson, édes komámasszony — sandított a sarokba ravaszul —, de annak a gyenge vitéznek a sapkája most is ott van, ahajt a padon...

Ot bizony a keskeny lócán. A menyecske történ alélodzott. Az ura pedig kirúgta maga alól a széket.

— Álljon elő az a legény!

Kilépett a kemence mellől.

— Itt vagyok — mondta csendesén.

Alakja keszeg. Szeme szomorú. Fiatal, de olyan, akit az élet már igen megviselt.

— Jóska! — lobbant ki a düh a paraszt szemében.

— Ahá — keccintett Sinkó koma.

A menyecske közéjük furakodott.

— Az öcsém... az én szegény öcsém...

Péterdiák Dénes kitört.

— Mit keres itt egy feyenc? — rengette a házat. — A gyilkos!

A legény fölemelte a fejét.

— A' vagyok. De a mátkámért öltem — mondta bünbánatosan. — Ahogy kend is megölné a felesége bűnrevívójét...

— Ez igaz — döbönt bele a paraszt.

— Én hívtam ide — jaidult föl a menyecske. — Fájt, hogy nem láthatom... Hogy olyan, mint az üldözött vad... Isten és törvény megbocsát az elítéltnak, ha levezekelte bűnét, csak az uram nem akar... A menyecske fölzkogott.

— Édes-egy uram, könyörüljön, ne törje össze szívemet... Vagy pedig, ha úgy akarja, Jóskaival megyek... A börtön úgys félholtta nyomorított...

— Itt a helyed, Rozsánéném, az urad mellett — mosolygott rá a legény háladalatosan. — Isten veletek...

A paraszt megmozdult.

— Megállj csak. Beszédem van még... No, koma, aki Istened van! A feleségem becsületét keresem...

— Dénes! — kapta csuklón a sógora.

Sinkó huttyadtan ült a helyén.

— Engedj! A fülembé duruzsolta az erdőn, hogy így, meg úgy — — —

— Engem meg hetekig kerülgetett, hogy megejtessen — állott elő a menyecske —, csak nem szóltam... de ne bántsa!

— Megölm!...

Vasmarokkal fogta Jóska a kezét.

— Hát kend is gyilkos akar lenni? Nem vót elég nekem? Sógor!

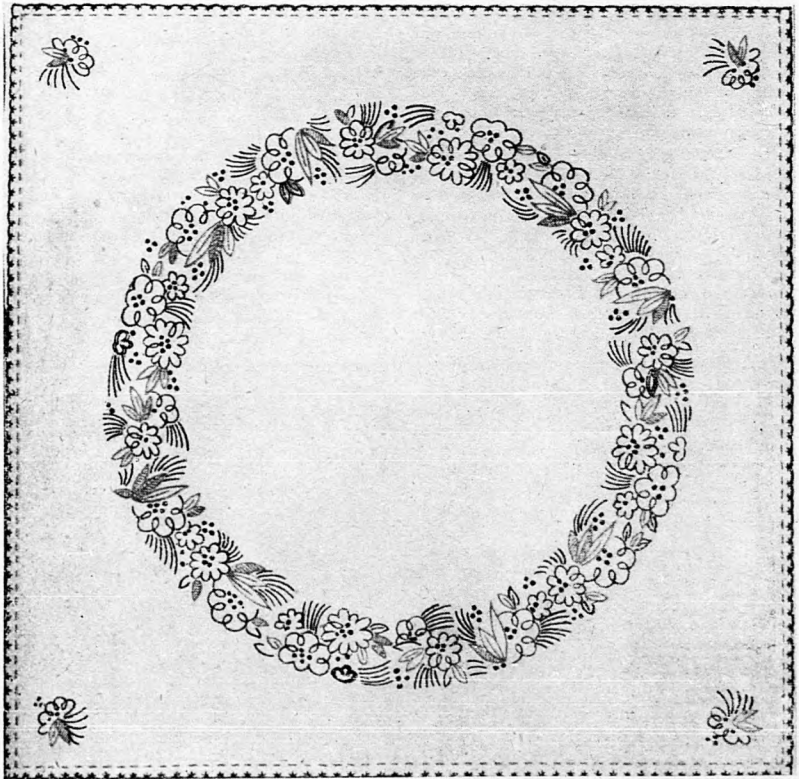
A késpenge megállt az asztalban és a paraszt keze lehanyaltott. Rázta még a düh, de már ott sem volt Sinkó koma. Rőzsa menyecske hirtelen az ura vállára borult.

— Édes-egy uram, ne legyék olyan setét a képe — turbékolta édesen. — Hiszen jó és hűséges felesége vagyok, úgy-e, szívem?

— Csak most értem meg a dögodat, Jóska — nyújtott kezét szégyenkezve. — Hogy sokszor a becsület szüli a bűnt...

— S hol az én becsületem? — kérte számon a menyecske mosolygva.

— Nálam. Az asszony becsületét az ura viseli... — hangzott a válasz.

Színes hímzésű terítő. Fehér pamutvászonra előrajzolva, 80 × 80 cm méretben P 2.60. Kidolgozásához jól mosható gyöngyfonál dekája 40 fillér. Szélére horgolt csipkét teszünk. Szúrásablonya P 1.— Beszereshető a MUL Kézimunkaközlönyben, Teréz-kr 6

Két gentleman

IRTA O'HENRY

A felügyelő benyitott a fogház cipészműhelyébe, ahol Jimmy Valentine összevarrta a cipőfelsőrészeket. Elvezette Jimmyt az irodába. Ott közölték Jimmyvel, hogy kegyelmi kérvényét az állam kormányzója aláírta. A rab nyugodtan fogadta a hírt. — Na, Valentine, holnap elhagy minket — mondta az igazgató. — Igyekeztek, hogy tisztességes ember váljék magából. Csak azután ne nyitogasson többé páncélszekrényeket.

— Hogy érti ezt? — Jimmy úgy tett, mintha elálmélkodnék.

— Hát persze — nevetett rá az igazgató. — De akkor hogyan eshetett meg magával, hogy lecsukták a Springfieldben elkövetett bankrablásért? Talán nem akart alibit bizonyítani, nehogy hírbe hozzon ezzel egy nagyllású személyiséget?

— Akár hiszi, akár nem, igazgató úr, én még soha életemben nem jártam Springfieldben!...

Valentine kiszabadulása után egy héttel megállapították, hogy vakmerő rablás történt Richmondban, ahol eltűnt egy tűzálló páncélszekrény. A tettes is eltűnt nyomtalanul. Két hét múlva újabb kiváló betörés történt. Logansport egyik tűzálló acélmezzszekrényét úgy vágták fel, akár egy darab sajtot. Elvittek ezerháromszáz dollárt. Nemsokára ezután Jefferson City egyik bankházában került a sor az egyik pénzszekrényre. A betörő elvitt ötezer dollárt. Ben Price, a híres detektív, buzgón látott neki az esetnek. Megvizsgálták ezeknek a betöréseknek apró részleteit és megállapították, hogy mindegyiket egyazon módon hajtották végre. Ben Price kijelentette: ez senki más nem volt, csak Jimmy Valentine.

— Azt kell csak nézni, hogyan bánik el a biztosítókészülékkel. Milyen tökéletesen szerelte le és milyen pompásan fúrja ki a zárat. Jimmy csupán egy lyukat fúr és ez neki elég. Foglalkoznom kell Valentine úrral — jelentette ki a detektív.

Egy napon kiszállt a postautóból Jimmy Valentine, mégpedig Elmore városában. Olyan volt, akár egy nyalka diák. Útját egy csinos fiatal hölgy keresztezte. Jimmy

a szemébe pillantott és máris szerelmes volt.

— Nem volt ez Miss Polly Simpson? — kérdezte Jimmy ravaszul azt a kis lurkót, aki az egyik ház előtt ténfergett.

— Dehogy — mondta a gyerek. — Ez Annabella Adams. Az apjáié a bankház. Jimmy megszállt a szállóban és a vendéghelyre ezt a nevet írta be: Ralph D. Spencer.

Mr. Ralph D. Spencer, a főnix, mely kikelt Jimmy Valentine hamvaiból, letelepedett Elmoreban. Megnyitotta cipőboltját és sikerülten indította meg működését. A társaságban is volt sikere és szíve vágya teljesült. Megismerkedett Annabella Adams kislánnyal, akinek a családjánál hamarosan szívesen látták.

Egy napon ezt a levelet írta egy régi barátjának, melyet titkos címmel küldött el St. Louisba:

„Kedves öreg cimborám! Várlak a jövő héten szerdán este kilenckor Little Rockban, Sulivan kocsmájában. Megajándékoználak műszercimmel, remélem, ennek megörölsz. Kedves Billy, abbahagytam a mesterségemet. Most jólmenő cipőboltom van. Becsületesen keresem meg a kenyeremet és két hét múlva feleségül veszem a legszebb lányt a világon. Esküvő után átköltözünk Nyugatra. Billy, ez a kislány angyal és bízik bennem. Gyere el föltétlenül. Elvár szeretettel régi barátod
Jimmy.“

E levél elküldése után egy nappal megérkezett Elmoreba ismeretlenül, rangröjtve Ben Price, a híres detektív. Vigégsétált a városban és megtalálta, amit keresett: Ralph D. Spencer cipőboltját.

— Nem rossz ötlet, feleségül venni a bankár lányát, édes öregem! — állapította meg Ben.

Másnap reggel Jimmy Adamséknál reggelizett. Elmondta a családnak, hogy délben átutazik Little Rockba, egy kis ajándékot akar venni Annabellájának.

Egy kis kiegészítést hozott magával, melyet gondosan elhelyezett a szoba egyik sarkában. De mégse tudta megátolni, menyasszonya fölvette a koffert.

— Ez aztán jó nehéz. Ugyan mi van benne?

— Kapitafák fémből — jelentette ki Jimmy bátran. — Erre a mintára rendelék majd újat Little Rockban.

Adams, a bankár, nemrég egy új tűzálló

szekrényt szerzett be. Nagyon büszke volt rá, ezért meghívta egész családját, Annabellát és vőlegényét, férjes lányát két kis lánygyermekével a bankházba, hogy csodálják meg az új páncélszekrényt. Ajtaja új szabadalom, három olyan acélzár van rajta, melynek egyetlen fogója össze van kötve egy óraművel, így egyetlen csavarással ki lehet az egészet nyitni.

Adams úr ragyogott, amikor elmagyarázta jövődélüli vejenek pénzszekrénye biztosító szerkezetét. Ralph Spencer meghallgatta, de úgy látszott, mintha ezt a kedves fiatalembert ez a szekrény nem valami nagyon érdekelné.

Ekkor lépett be a pénztárhelyiségbe Ben Price és odaállt az egyik rekeszablakhoz. A tisztviselő megkérdezte, hogy mit kíván, erre azt felelte, hogy egy ismerőst várja. Egyszerre csak a rémület kiáltása hasított át a termen. A két kislány anyja kiáltott fel. Egy óvatlan pillanatban kilencéves kislánya, May, tréfából bezárta a pénzszekrénybe öt éves hugoskáját. Ráfordította az óramű fogóját is, ahogyan ezt az imént látta volt nagypapjától.

Az öreg bankár a pénzszekrényhez rontott, rázta a fogót.

— Az ajtót nem lehet kinyitni, az óramű nem volt felhúzva! — dadogta.

— Kislányom! — jajdult fel az anya kétségbeesetten. — Törjétek fel az ajtót! Miért nem segít senki?!

Félelmében örülten, Agatha anyja mind a két öklével verte a nehéz páncélajtót. Adams remegő hangon mondta:

— Az egész városban nincs senki, aki ezt az ajtót ki tudja nyitni! Könyöröltes Isten, a kislány bennfullad!

Annabella kétségbeesve nézett Spencerre. A nő mindig azt hiszi, hogy a férfi, akit szeret, mindent meg tud tenni.

— Ralph, kérlek, segíts!

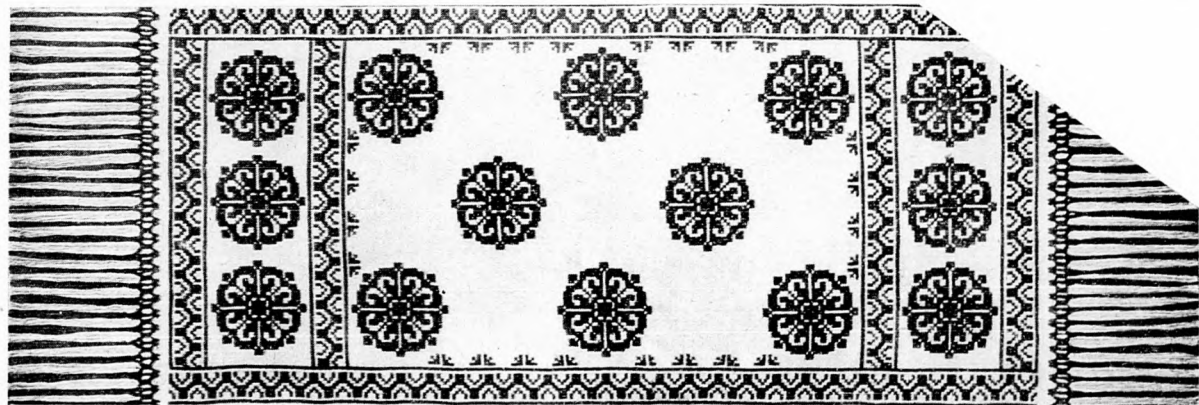
Jimmy táskájából kivette, amire szüksége van. Egy perc múlva fúrója belemarta magát a vastag páncéllemez-ajtóba. Tíz perc múlva — ez volt Jimmy betörő-rekordja — feltörte mind a három zárat és kinyitotta az ajtót.

Jimmy Valentine ekkor vette észre Ben Price urat, a detektívet.

— Halló, Ben! — szólott Jimmy és a detektívhez lépett. — Most végre tetten ért! Itt nincsen mit tenni. Menjünk! Ben Price fureszán viselkedett.

— Téved, Spencer úr, én önt nem ismerem — mondotta. — Én önt soha nem is láttam.

Ezzel hátat fordított Jimmynek és elment Ford.: MOLY TAMÁS

Keresztöltéses futó. Torlónia vászonra készítjük, 50×120 cm méretben, előrajzolva P 6.20. Kidolgozásához gyöngyfonál piros vagy kék színben, dekája 40 fillér. Szúrtsablonya P 2.— Beszereshető a MUL Kézimunkaboltban, VI., Teréz-körút 6.

A felejthetetlen baba

Irta Pánczél Lajos

Fáradtan ült le a munkához, pedig már hónapok óta nem dolgozott semmit. Ezek a hónapok azonban nem pihenést jelentettek a számára, hanem győrelmet, szenvedést. A fájdalomtól, ami le-sújtotta, nem tudott magához térni. Álom és reménység teljesedett be egy napon: megszületett a gyereke, nagyszemű, rúgkapáló, sivító kislány, — álom és reménység hervadt el a következő napon: a kis élet elszállt az ismeretlenbe.

A csillagó örömkönnök egyetlen nap leforgása alatt a bánat függönyévé változottak szemében. Folyton csak azt a kis arcot látta maga előtt, amelyet alig pillantott meg, máris elveszített.

Milyen vidám volt azelőtt az élete. Megértő férfi az oldala mellett, s amikor megnehezdedtek az idők, boldogan vállalkozott a segítségre. Vállalta a dolgozó nő szerepét, amely nemcsak munkát, hanem játékot, időtöltést, szórakozást és gyönyörűséget jelentett a számára. Férge ujjai alatt nap-nap után születtek az édes babák: pirosdalmányos huszár, gyapjosfejú néger gyerek, matyólegény, sárközi lány, frakkos gavallér és kócos kis csavargó, megannyi kedves figura, annyi élethűséggel, mintha a karsú ujjak életet is lehettek volna az anyagba.

Kelendő portéka lett a babákból. A csinos kis lakásból a belvárosi előkelő üzlet kirakatába vándoroltak, mindig akad vevőjük és szaporán jött az újabb rendelés. Nem tudott annyi babát készíteni, amennyit át ne vettek volna. Biztatgatták is, hogy vegyen segítséget, de Anna ilyenkor szeliden megrázta a fejét és megmagyarázta Ternyei úrnak, az üzletvezetőnek:

— Az én babáim azért tetszenek, mert mindegyiknek egyénisége van... Amikor a néger gyereket formálom, ott járok valahol Harlemben, a Lenox Avenuen, amikor a matyólegényt, akkor Mezőkövesd tisztá utcáit, takaros házaikat látom magam előtt...

Igy született az ujjai alatt egyik baba a másik után. És amikor sugárzó kedvvel, boldog örömmel a gyereke születését várta, elképzelte, milyen nagy gyönyörűsége lesz az apróságnak, amikor rászemlél már a játék örömeire s anyni tarka babát lát majd maga körül.

És mi lett ebből az elgondolásból... Ezért volt most olyan nehéz újra munkához látni. Pedig Ternyei úr ismételtel telefonált már. Biztatta Annát, térjen magához és fájdalomra a munkában keresen vigasztalást.

És most végre újra leült, hogy folytassa, amit abbahagyott.

Karsú ujjai bizonytalanabban mozogtak. Azelőtt villámgyors mozdulatokkal emelték ki a munkadobozból azt, amire éppen szükség volt. Most fásultan ke-

resgéltek, lassan válogattak és amikor összetűzte, összefűzte a kis ruhadarabokat, akkor is meg-megállt a munkában. Csak ült, ült az oblak mellett és némán kibámolt a csendes kertre.

A telefon csengetése verte fel. Megint Ternyei úr érdeklődött.

— Hogy állunk a munkával?

— Ó, már csinálom, csinálom...

— Megnyugtató, asszonyom! Mindenfelől érdeklődnek, s hiába mutogatunk más babákat, egyik sem tetszik. Azokat pedig, amelyeket maga csinált, mindig mindjárt zétkapkodták. Mikor jelentkezhetek, asszonyom, holnap?

— Nem, nem... Holnap még nem... majd én odaszólok...

— Hát csak minél több legyen, asszonyom! A vizionlátásra!

Anna csüggedten tette le a telefonkagylót és sóhajlva látott újra munkához. Mert akármilyen nehezen megy, mégis csak dolgozni kell.

Nehezen megy? Természetes. De valahogy úgy érezte, hogy ebben a munkában csak az újrakezdés nehéz, az első baba, amelyet nem tesz majd félre, hanem megcsinál egészen.

Az ujjai most már szaporábban dolgoztak. Ott volt előtte a csöppnyi mozdulatlan test: a babaembrió, lomhán íógó formátlan vétagokkal, a nyakon csupasz, gömbölyű göngyöleg, ebből formálódik majd ki a fei s ezen a fejen sugárzik majd fel az arc.

Gyöngéden végigsimította a formátlan babatestet. Azután kis téglélyt szedett elő, ebben tartotta azt a kűnleges masszát, amely átította és formálhatóvá puhította a babafejet.

Most kell eldöntenie, hogy mi legyen belőle. A születés szabályozása kezében volt, — és szinte öntudatlanul döntött; lány, hát persze, hogy kislány. Nagyszemű, aranyos kislány, szép népviseletben, kezében fehér galambbal, amelyen szeliden pihen meg a tekintete. Pillanat alatt megvolt az elképzelése és máris olyan lendülettel dolgozott, mint régen, élete legnyugodtabb idejében. Most fekete festékbe mártott ecsettel siklott a keze és a szemüregéből lassan okos, csillogó szempár sugárzott elő, azután kialakult a szemöldök s a hajszálkony, remegő pillák.

Még egy kis pirt varázsolt az arcra, azután benyúlt az egyik fiókba. Rövidesen megtalálta, amit keresett: egy köteg barna hajat őrzött már évek óta, a saját haját. Soha nem gondolt arra, hogy ezt felhasználja valamelyik babához, most azonban villanásszerűen átfutott rajta az elhatározás. Már építette is az apró hajkoszorút, amely két fonatban végződött és a két fonat végébe csöppnyi piros szalagot fűzött.

Most a munkadoboz után nyúlt és szaporán az öltöztetéshez kezdett.

A ruhák következtek. Rengeteg apró holmi volt előtte, kalotaszegi, mezőkövesdi, sárközi, bényi, somogyi népviseletek illegzetes darabjai, a babára egyszerre rákerült a csipkés bugyogó, két csipkészéllű fehér alszoknya, azután a fehér alapon fekete pettyekkel tarkított ünneplő szoknya következett, alul körbefutó rózsaszín szegéllyel. Hát a rékli milyen legyen?

— Ezt az eperszínűt! — gondolta Anna. Gyönyörűen illett a babatestre és Anna szeretettel nézegette. Mit adjon még rá? Mivel csinósítsa tovább?

Kis fehér köténykét, alján behúzóztat égszínkék szalaggal, a fejére, barna hajára színes pártát, a nyaka köré pedig kalárist, hát persze, hogy kalárist. És már ott is villogott az ezüstös fűzer a nyakán.

Elkészült...

Anna nézve-nézte a babát, a babos szoknyában, az eperszín rékliben, a sárga csizmában, csillagó kalárral a nyakán, balkezében a fehér galambbal, amelyre szelíd tekintete szegeződött olyan természetességgel, olyan hűséggel, mintha csak minden pillanatban megmozdulna a kicsi piros szája és megszólalna: tubi, tubikám... Nézte, nézte — ezt a kőcből és színes rongyokból összetakolt figurát, amely mégis élt. Nézte a szemét, az arcát, igen, igen, milyen ismerős az arc, a szem, a szája, a tekintet... Két kezébe fogta, két tenyvere puha fészekké formálódott, ebben tartotta a babát, úgy emelte magához, s csak nézte, nézte.

S egyszer csak átvillant rajta az emlékezés: honnan olyan ismerős az arc, a szája, a szem. Hiszen ez Rozsi, Rozsi, a kislánya, — ilyen volt, ilyen lett volna. Percekig meredt maga elé. Azután hirtelen gondolattal oldalépet a telefonhoz, feltárcsázta a belvárosi üzletet.

— Ternyei úr kérem — mondta halkán — sajnós, le kell mondanom a rendelést... Nem csinálók több babát...

Meghökken hang válaszolt:

— De miért, miért, asszonyom? Talán nem sikerült a baba?

— Ellenkezőleg... Nagyon is sikerült... Éppen olyan, mint a kislányom, Rozsi volt... És érzem, hiába csinálnék ezután akármilyen babát, mindig csak ezt az arcot formálnám... Mindig ő van az eszemben... a gyerek... a kislány, akit elveszítettem... És ezektől a babáktól sohasem tudnék megválni... Sohasem tudnék beletörődni a gondolatba, hogy az én kislányom másé legyen... Ne haragudniék, Ternyei úr, isten vele...

Ternyei úr még igyekezett, hogy meggyőzze, de ezt már nem hallotta. Letette a kagylót, újra a baba után nyúlt. Két reszkető kezébe fogta és nézte, nézte.

— Rozsi! Rozikám!

A szeméből a könny ráhullott Rozira. Éppen a szemére. És úgy csillogott ott, mintha a baba szeméből buggvart volna ki...

**HASZNOS
KARÁCSONYI
AJÁNDÉKOK**

Báby
kelengye

6 női divatkendő . . . 2.70
6 férfi divatkendő . . . 3.60
1 himzett zsurkészet . . 9.80
1 női diszes hálóing . . 12.80
1 férfi divatpizsama . . 12.—

Zörgő

**VÁSZON és
KELENGYE**

fogalom

**DEÁK F.
UCCA 19.**

A zengő piramis

A karaván egyenletes, nyugodt tempóban haladt a végős célja, a főváros felé. A hajcsárok némán, lesütött szemekkel mentek az ülésekkel és csomagokkal megrakott tevék mellett. Az utasok fehér trópusi sisakján táncot járt az erős, délutáni napfény. Egyetlen állomás volt még Kairó előtt, egy apró oázis, de az még messze volt.

Kala, a legfiatalabb hajcsárlegény, inkább érezte, mint látta az oázis körvonalait és azt kívánta, bár vinné tőlük valamilyen csoda minél messzebb, hogy tovább tartana az út. A teve hátán a fehérselyemmel bélelt ülésen fiatal európai nő ül és élénken beszélt át valami idegen nyelven a férfihez, akinek tevéje szorosan Kala tevéje mellett haladt. Kala alig mert föltekinteni utasára, aki olyan csodálatosan és távolian szép volt. Csak ment mellette úgy, hogy semmit sem látott, ment mellette és éberén álmódott. Álma vad volt, színes és korlátok nélküli, mint a sivatag.

— Jön a számom, — fantáziált Kala — eltemet mindenkit és mindenkit, csak az európai virág, meg én menekülök meg, mert én megvédem őt. Csak ketten vagyunk a vihar után a hatalmas sivatagban, karjaimban viszem az élő csodát, mert hisz őt egészen elbágyasztja a forróság és a rémület.

Eddig jutott el ábrándozásában Kala, amikor hirtelen könnyű kis terhet érzett vállára nehezéni. Oldalt nézett: fehér cipőbe bújított lábacská pihen a vállán. Ez a kis fehér láb a vállán nagyon váratlanul ébreszti fel, mintha mondaná: — Hallod-e, Kala, hogy mersz álmaidban is megfélemezni arról, hogy nem vagy más, csak egy tevehajcsár?

Az egész karaván megállt. Valami igaztalanival van az európai virág ülésén. Amíg a szíjjakkal bajlódik Kala, látja, hogy a férfi áthajol az asszonyért és átveszi karjaiban a saját tevéjére. Gyorsan elkészül Kala, mutatja, hogy folttathatják az utat. De a férfi, mielőtt átültetné az asszonyt, ajka fölé hajlik és megcsókolja.

Kala előtt összefut a világ. Akkorát ránt a teve kantárán, hogy az ijedten ugrik egvet. Az asszony sikoltása levegő a végtelenbe, de azután, hogy lássa, minden rendben, megnyugszik és lemosolyog Kalára. A remeg a tekintete alatt és lassan ráemeli a maga izzó, könnytől égő tekintetét.

— Nézze csak, olyan ennek az arabnak a szeme, mint két szikrázó gyémánt.

— Keleti szemek, hasonlatosak a magáéhoz, drágám — nevet a férfi. És az asszony elfordul Kalától és nem figyel rá többet.

Megérkeznek az oázishoz. Lepakolnak, mert innen csak kora hajnalban indulnak tovább. Kala élettelenül végzi munkáját. Mindig a kis liget felé sandít, ahová két kötéltárgyat feszítettek a pálmák alá. Azok egyikében himbálódzik az asszony. Néha csengőn felkacag és ez a kacagás Kala szívében irtózatossá fájdalmat tud okozni.

— Látod, Kala, ha gazdag lennél, tied lehetne az európai virág és a világ minden boldogsága. De csak egy utolsó tevehajcsár vagy és nincs egyéb boldogságod, mint az álmaid.

Kala lehajtott fejjel végzi munkáját. Vízet tölt az üres tömlőkbe, friss gyümölcsöt szed.

Ahogy ágaskodik egy szép, friss kókuszért, meglátja Kala, hogy egy kolibri-fióka akadt bele a rostok közé. Verdes szárnyaival, de nem tud kiszabadulni. Kala óvatosan kiszabadítja és a madár most már az ő foglya. Indul vele az asszonyhoz és megáll előtte, szétnyitja nagy, barna tenyerét. Az asszony nevető szemmel kiált valamit és keszttyűs kis keze egy pillanatra Kala durva kezén pihen, amíg elveszi tőle a madarat. Az asszony úgy örül, mint egy gyermek. Kala érzi, hogy mennie kellene, de nem tud mozdulni. Nézi az asszonyt, hogy becézi, simogatja a kicsi jószágát. Az asszony végre felnéz rá. Kala indulna, de az asszony nem engedi, megfogja a csuklóját.

A fiatal legény azt kívánja, bár ez lenne életének utolsó pillanata. Az asszony lehűz egy vékony kis aranygyűrűt az ujjáról és felhúzza a gyűrűt Kala kisujjának első ízére. Följebb nem megy. De már nem is törődik vele, játszik tovább a madárral.

Kala elballag. Sokkal fáradtabb, hogy most dolgozni tudna. Különben is erősen alkonyodik. Piros az ég nyugat felől és a keleti égen már csillagok gyűlnek Kala felvesz két tömlőt vállára és megindul a forráshoz. Vágyott arra, hogy egyedül legyen. A forrás túlsó partján, beljebb a sivatagban piramis nyújtotta felé árnyékát. Kala megindult felé és leült a tövébe.

— Ez vagyok én, — sóhajtott, — tartom erős vállamon a többiekét. És nem szabad mozdulnom, mert körül vagyok fogva, mert le vagyok nyomva. Szolgáskor. Nem láthatok mást soha, csak ami lent van a homokszemek között, a levegő az, ami itt van alacsonyan a föld felett. Látnom se lehet tovább, mint a cipőszarkokig, amit a vállamra tesznek.

Így gondolkozott Kala a sorsa fölött. Az égen kígyúltak a csillagok és a hold keskeny ezüstszarvát is kidugta már az

oázis felett. Végtelen nagy fehérség ömlött el a sivatagon.

Hirtelen apró gyöngyszemek hullottak szerteszét a végtelennek tűnő sivatagban, amit a forró, tikkadt homoktenger möhön magába szívott, nyoma sem maradt. Csak a levelek himbálództak ezüstösen csillogva a harmattól. Kala egyszerre úgy hallotta, hogy valahol beszélnek. Fejét a hangok irányába fordította. Nem látott egy lelket se, de füle hallottak.

— Karcusú háromszögem valamikor régen egy palota legelső lépcsőjét támasztotta alá. Sokáig nem láttam a napot, nem éreztem a harmatot és nem éreztem a fényt. Sötétség és némaság olvasztott magába. Akkor azt hittem, örökre. Örökre? Balga szól! Most itt vagyok a piramis ormán. A derekam karcusú, ötel a szél, csókol a nap, felfrissít a harmat és csupa fény az életem.

— Engem csodálni jártak az emberek. Oromzata voltam egy palotának. Testembe karcusú alakok voltak vésvé, időnként puha bársonnyal törölték le rólam a porszemeket. Most itt görnyedek törött szépségemben és tartalak titeket fel a napnak, a harmatnak, a fénynek és nem ötel más, csak a homok, amely lassan eltemet.

Kalát feje hirtelen előrehúzta. Ettől a mozdulattól felébredt. Egyszer volt. Nem beszélt hozzá senki, csak a kövek zengték el egymásnak titkukat, ez volt az, amit ő elrejtett a rózsaszínű derengésben.

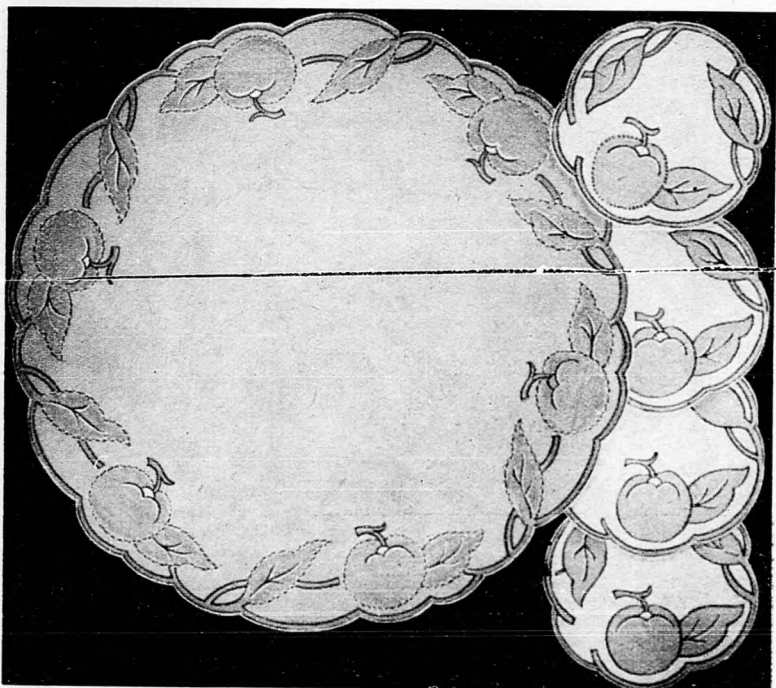
Valaki hosszan, elnyújtva a nevében szólította. Frissen felugrott.

— Látod, nem *egy* az élet Kala — bízta magát. — Most senki vagy, de jönnek évek, mennek évek, életek és azon túl?

És Kala csuklójára tekerte tevéjének kantárját, hogy itatni vigye.

Mert hiszen egyelőre Kala nem volt más, csak egy szegény tevehajcsár.

Muth Lilly

Rátétes zsúrkészlet. Sárga vagy frész indanthren pamutvászonra előrajzolva, a megfelelő színű rátét anyaggal együtt, a terítő 100×100 cm, a szalvéták 25×25 cm méretben. P 8.50. — Teljesen készen géppel hímzve P 18.50. Szűrőablónja P 2.50. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, Budapest, VI. ker., Teréz-körút 6. sz.

Csendes beszélgetés

Irta Fóthy János

Valahol, egy csöndes szoba meghitt sarkában ülünk, halk lámpafénynél, teázunk és beszélgetünk.

Minden körül, amit az emberek egy ideje elfelejtettek, talán a beszélgetés az, ami a legjobban hiányzik. Ma mindenki bridszel, táncol, politizál, senki sem beszélget többé, pedig milyen kellemes és üdítő egy jó kis beszélgetés, valahol egy csöndes szoba meghitt sarkában, a teás csésék fölött, amiknek párája illatosan keveredik a cigarettaszívvel.

Hát most beszéljünk kicsit... Beszéljünk — mondjuk — éppen a teáról, amelynek tiszta folyékony aránya ott csillog előttünk a csészékben. Olvashattuk a lapokban, hogy a tea most ünnepelte nemrégiben századik évfordulóját annak a napnak, amelyen először köitött ki európai kikötőben. Persze Angliában, ahonnan azután útrakelt, hogy meghódítsa egész Európát.

Nem jurcsa? Messze Ázsiában terem egy illatos virág, amelyet ismernek és kedvelnek a bennszülöttek, akik ősidők óta szárítgatják ennek a virágnak szirmait, megfőzik forró vízben és megisszák. Aztán jön egy európai ember — kereskedő vagy tengerész vagy gyarmati katona vagy kalandor, mindegy — megkóstolja ezt a különös italt és megérzi benne a hihetetlen lehetőségeket, vagy talán nem is érzi meg, csak kisebb-nagyobb „üzletnek” tartja, mindenesetre kóstolót küld belőle haza, Európába.

És ez a feketére aszalódott kis virágszirmos átálakítja egy egész világrész életét. Mert a tea, ezt bátran mondhatjuk, átforgalmazta az európai életet, talán egy kicsit másképp is idomította. Elsősorban, persze, az angolt. Nincsenek errenézve történelmi adataim, nyilván másnak sincsenek, de a viktoriánus Anglia nyugodt bölcsesége talán összefügg kissé a teavás elterjedésével. „A tea a gondolkodók bora”, ezt épp egy régi angol mondta és ki tudja, nem azért volt-e viszont Talleyrand oly szikrázó, de ideges és állhatatlan szellem, mert annyira szerette a feketekávé? Anglia sorsa mindig Európa sorsa is volt kissé és — tudom, a gondolatok vakmerő játéka, amit most mondok — talán egész Európa sorsa másképp alakul a mult század közepén, ha a messze brit dominiumok nem a teát küldik kóstolóba az öreg Angliának, ezt a „sí-mogató, de nem mámorító italt”, hanem valami olyat, amely izgat, tüzel, megfontolt bölcsesség helyett gyors és heves tettekre ingerel.

A tea aztán, mint ezt annyiszor látjuk aprónak és jelentéktelennek látszó dolgoknál, mindenről önmagán, fogalomná vált, sőt életformává.

A tea társaséletet teremtett, a társasági élet finomabb és emelkedettebb formáit hívta életre. Nem mintha azelőtt nem lett volna társasélet Európában, de ennek csak két véglete volt: a nagyon előkelő emberek szellemtől és fényűzéstől szikrázó szalon-élete és a kispolgári „kávékoszorúcska”. Talán a tea volt az, amely megtanította az embereket arra, hogy azt a szürke és száraz valamit, ami mindennapi lényük, néha feloldhatják a társasági élet izgalmas vizében és ime, a száraz és szürke mindennapi egyéniség kibomlik, nekiszínesedik, illatossá, üdítővé válik és színessé, illatosná, üdítővé varázsolja az egész légkört, amelyben él. Teázás közben bizonyára több hasz-

nos és értékes gondolat született meg Európa főúri és polgári szalonjaiban, mint a borozók és sörözők asztalai mellett.

És talán az olyan szerelem is komolyabb, tartósabb, amely két teás csésze fölött bimbózott ki, az illatos párában. Két csukott szív is olyan lehet, mint a teaszirm: kinyílik és illatozni kezd a vágyak, az érzések forróján. Az ilyen szerelem talán kevésbé mámorító, mint az alkohol rózsaszínű szédületében született érzés, de állandóbb és boldogítóbb. Olyan, mint a tea, amelyet életének szinte minden egyes napján iszik az ember —, pezsgőt csak ritkán és másnap itt a macskakaj, magyarul: kacsencsajmer...

... Még annyi mindent beszélhetnénk a teáról, ha már épp erről beszélgetünk.

Például: az úgynevezett „ötórás tea”, ez is milyen érdekes, ez is mennyire átalakította, a maga képére formálta az európai életet! Az „ötórás tea” idők folyamán olyan társadalmi intézménnyé vált, amelyben minden megtalálható, csak az ötórás tea nem. Először is, nem kezdődik ötkor, legfeljebb hatkor. A tea pedig a legkevésbé fontos benne, néha teljesen hiányzik is, mert helyette egyebet fogyasztanak. Manapság, általában, cocktailt. De néha ezt sem, csak táncot és flörtöt.

És most eljutottunk oda, miért van az, hogy az emberek ma elfelejtettek beszélgetni.

A tea beszélgetésre csábít, mert hosszan tart, amíg megisszuk. Kihűlnie nem szabad, mert langyosan élvezhetetlen, tehát lassan, óvatosan kortyolgatjuk és közben beszélgetünk. Amióta cocktailt isznak az emberek, azóta nem is beszélgetnek. Gyorsan felhőrpintik a gyűszűnyi édes vagy erős mérget, aztán gyereken táncolni, vagy a kártyaszalhoz. Idegesek vagyunk, türelmetlenek, gyorsak, kapkodók, a tea nyugalomra, türelemre, megfontoltságra int, de kinek kell ez manapság? Kinek van erre ideje? Így felejtettük el lassanként a beszélgetés csöndes, nyugodt, derűs és okos szépségét

Különös reménység

Nőnek születtem: fényért élek, a meleg lánghoz tapadok, miatta mindent tagadok, ami bennem veszendő lélek, még ha belé is szakadok.

A pusztulást, a gyengeséget tagadom s mint aki napba néz, az én szívem is olyan merész; az ősi ösztön el nem éget, fajom, nemem ép és egész.

Ha meghalok: akkor is élek.

Talán, mint gyenge fény a lombon, vagy egy sugár a napkorongon, amit megérez fán a kéreg és minden porszem a porondon.

Vagy úgy élek tovább talán, mint színes folt, mint tarka kendő, amit hord majd egy eljövendő asszony vagy lány mellén, haján. Sohsem lesz életem veszendő!

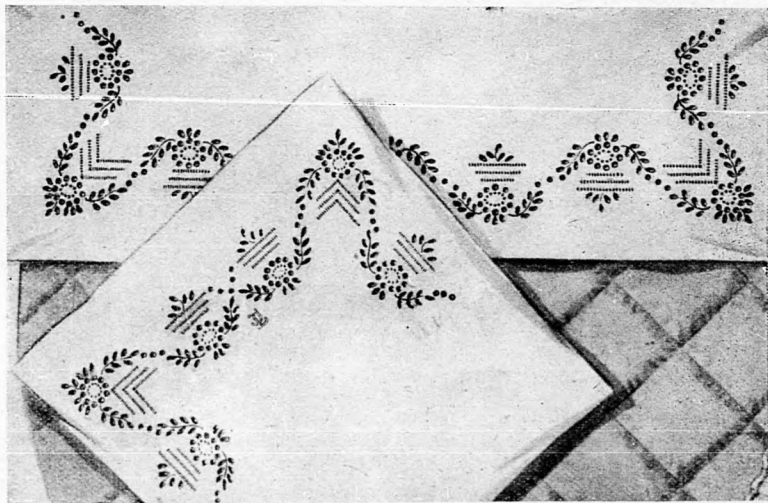
DEBRECZENY LILLA

— beszélni, azt igen. Beszélni sokat beszélünk, többet is, mint kellene, csak beszélgetni nem tudunk többé.

... Fejezzük hát be mi is. Megittuk a teánkat, elszivtuk a cigarettát... karkötő-óránkra nézünk: Úristen... már ennyi az idő? Rohannunk kell... kezét csokolom... pá... viszontlátásra...

Mindig rohanunk... ez a mi korunk betegsége. És ez ölte meg bennünk a beszélgetés csöndes örömét is...

De mielőtt elrohanok, engedjék meg, hogy gyöngéden megkérdezzem: van otthon teá-juk?...

Díszes ágyhuzat. A nagypárna jóminőségű fehér pamutvászonra előrajzolva, 78 × 100 cm méreletben, a hátlappal együtt P 6.10. — Kispárna 45 × 60 cm méreletben P 3.— A paplanlepedő 90 cm széles anyagból előrajzolva P 17.— Szűrőszablonja darabonként P 1.— Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltban, VI., Teréz-kört 6. szám.

Maris néni válni szeretne...

IRTA PÉCZELY JÓZSEF

Öreg anyóka tipeg fölfelé a nagy palota márvány grádicsain. Bizonyos Maris néni nevezetű. A kinti világból.

A magashaváló kapaszkodás fásztó. Itt a levegő is más. Szokatlan. Szinte ránehezedik a mellre, torokra. Furcsa itt minden. A magas falak, oszlopok, meg az irdatlan hosszú folyosó. De az emberek is. Se jó nap, se aggy Isten. No, csak ez egyszer szabadulhasson innen! Hiszen ha előre tudja? Azonban a sorát el kell igazítania. Muszáj! S azt csak itt lehet dűltőre vinni. Itt, a nagy köépületben.

Maris néni egy-két minutára szinte megfeledkezik magáról. Pedig nagy baja van. Súlyos, nehéz sora. Amit még álmodni se mert volna, egy sofma-karóval csúnyán „megérdekeltte” az embere. De olyan példátlanul, hogy egy hétig nyomta utána az ágyat. S ami fő, gyűtt a vér is! Aztán miért? Mert ez az, hogy miért? Semmiért. Jobban mondva azért, mert a hegycsőz, mármint Kis Keserű Péter olyankor fordult be a házba, amikor az András kinn kapalgatott az erdő alatt. Kolompért. A nap még le se bukott, már András füléig verődött az „igazság”.

— Béovakodott a Péter... oszt jó másfél óráig ki se nyitották az ajtót. Csak benn a házban. Pedig voltaképpen igen jó ájeres levegő volt kinn is. De ők csak benn! Ilyenformán.

András, mindazonáltal, hogy a belső részei nem taplóból eskábáltattak össze, mégis szikrát fogott. Előbb csak szikrát, de aztán a szembeágaskodások során egy alkalmas somfakarót, mely ott hevert a ház falához támasztva.

Maris néni azonban a sarkára állt:

— Hol tartya kend az eszit? Vénségemre csak nem bolondultam meg!

Hogy az ember értetlenkedett. Maris néni odapászította az előbbi szavai mellé: — Vagy talán nadragulyát evett kend?

— En?... Nadragulyát?

S András a karóhoz kapott...

Pedig Andrásba nem volt egy szikra ital. Nem. Ellenben a féltékenység fekte kígyója a sutlogások nyomán példátlanul rácsavarodott a zsigereire, amit csak úgy vélt feleslegelni, ha az asszonyát alaposan eltángálja.

Maris néni a karózás után otthagya Andrást. Ilyen embertelen emberrel nem marad tovább egy minutáig! Azt a negyven esztendőt is úgy sajnálja, mint a kutya. Amint egy percet tisztult a levegő, összeszedte a molyóját s átvadolt a bicsernei kapitányságba a Rébék néniéhez, ahol szerencsésen kiheverte a *csapásokot*.

S most itt áll a fényes kilinesű nagy ajtó előtt. Azon belől lakozik az a hivatalbeli úr, aki a tekintetes törvényre szokta esketni a népeket. Mert most olyan a divat, hogy nem a pap mondja ki az „*ásót-kapát*”, hanem az, aki a tolvajokat igazgatja be a nagy „*kőfa*” mögé...

Maris néni az ajtó előtt még nagyobb szorongásokat érez a „*kebelibe*”. Ami magyarázható. Még ilyen „*rossz*” helyen nem járt világleletében. Így hát nem csoda, hogy a keserű vándorlások jobban megindulnak a belsejében. Olyanformán, mintha a mája vizitába következne a veséjéhez, a lépe meg a májához. Valami az! Azonban itt nincs pardon, mert az ő bajának itt lakozik a patikája s így csak be kell nyitni az ajtót. Be. Aminthogy Maris néni be is bántortalankodik.

Mössmer

zsebkendő,
fehérnemű,
pongyola

IV., Váci-utca 1. Alapítva: 1852

— Erőt, egészséget...

Az ajtóval szemben nagy karosszékben ül a tekintetes úr, aki így szemre nem mutatkozik éppen emberevőnek.

Maris néni odatipeg a tekintetes úrhoz.

— Mondja csak... Maga az eskető úr?

A tekintetes úr felülte a fejét, majd félrehúzódik a szájaszécé, aztán azt mondja: — En vagyok, nénikém! En!... Na, mi jót hozott?

— Nem hoztam én lellem semmit!

A tekintetes úr vicces ember. Szereti a tréfát.

— Tán férjhez akar menni?

Maris néni rázza a fejét, amivel azt magyarázza, hogy nem, nem. De mondja is:

— Dehogy, lellem, dehogy! Hisz éppen attú taj a tejem! Nizze én *letünkább* is válni akarok!

A hivatalos ember csóválta a fejét.

— Válni?

— Hát, — sőhajt egyet a nénike, — tehetek én arról, hogy az a vén ember még attól a Kis Keserűtől is félt?!

— Hát az kicsoda?

— Alféle strázsáló ember. Csősz. Hegycsősz... Vak az egyik szemire.

— Egy vak emberért akarja elhagyni az urát?

— Ott hagyom én, lellem... Már ott is hagytam... Engem nem üt meg többet ebbe a életbe! Nem! Jelenleg éppen azért gyöttem, hogy tessék meghitelesíteni a válást!

A tekintetes úr körülvakargatja a tarkóját s meg-megnyujtja a nyakát.

— A válásnak sora van, szülém! Az nem megy csak úgy egykivájalomra!

— Nem megy?

— Nem bizony. De ha már így van, akkor elsősorban hozza el az eskető levelet.

— Az eskető levelet?

— Azt.

Maris néni izeg-mozog. A kendője csücskét csavargatja, a kötője szélét húzgálja föl-fölnéz a cirádás mennyezetre, majd meg le a pádimentumra. De hogy se itt, se ott nem talál semmi biztatót, végül mégis csak kirestelkedti:

— Nincs nekünk kérem olyan...

— Nincs eskető levelük?

— Nincs, lellem. Nem is volt soha, mert-hogy mi nem is esküdtünk össze törvényesen. Csak úgy élünk... Jézus napkor lesz negyven esztendeje.

Az eskető úr ábrázatán mosolygások villognak. Az időrakta ránkoc valóságos táncot járnak a szeme szegletében...

— Akkor, szülém, — mondja minden egyes szót megnyomkodva, — ha nincsenek megesküdve, nem is lehet magukat szétválasztani!

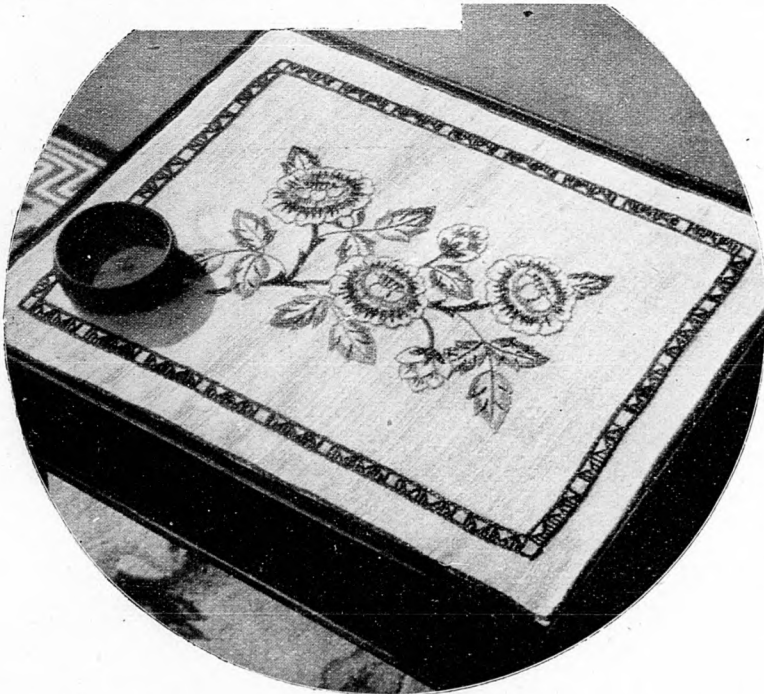
Maris néinek elmered a szeme:

— Nem lehet?

— Nem.

— Hát ha nem lehet, — mondja a szüile egy kis tétozás után, — akkor mégis csak visszamegyek az Andrásához...

S belegyőződve a lehetetlenbe, Maris néni még aznap visszaballagott az emberéhez...

Hímzett asztalkaterítő. Lenvászonra készítjük, a virágokat kék, sárga és piros árnyalatú, a leveleket zöld színekkel. A szélét egyszínű késsel. Előrajzolva 60×80 cm méretben P 4.— Szűrőablónja 80 fillér. Kidalgozásához gyöngyfonál dekája 40 fill.

A KÖLTŐ ÉS A BUNDA

Irtta Orbók Attila

Karácsony hete volt. Friss hó lepte el a fényben úszó utcákat s a köznapni láрма ünnepélyessé vált; mintha szőnyegen járt volna mindenki, elhalkultak a léptek és zajtalanul suhantak az autók — csak a szegények fogatja, a villamos csengetett éles, profán hangon...

A költő nézegette a fényes utcában a ragyogó kirakatokat és azon tűnődött, hogy vajjon milyen karácsonya lesz? Mellényzsebének mélyén meghúzódott néhány bankjegy, amely valósággal melegengette, mert hosszú esztendő óta most először érezhette, hogy túl van a kezdet nehézségein... Örömmel gondolt reá, hogy szép, nagy karácsonyfa fog kigyúlni otthonában s a két csöpp-ségnek, Bandinak és Évinek az álma megvalósul... Hűséges asszonyának is vásárolhat valami haszontalan kis ékes-séget, amely nagy szeretetének s egy-kori inspiráló, nagy lángolásának szimbóluma lesz...

— Az ő karácsonyuk az én karácsonyom is, — mondta magában a költő, azonban ez csak amolyan vígasztaló hazugság volt, mert szerette volna, ha valami olyan öröm éri, ami az ő öröme s nem a mások boldogságának a visszaverődő melege.

Valami nagy belső élményre vágyott, valami különös, megrendítő öröme, amely kiragadná abból a polgári megelégedettségéből, amelyben most élt, s amely nem is volt olyan szép, mint amikor csak ábrándozott róla, nagy küzdelméi idején.

— Telhetetlen és önző vagyok — gondolta magában, — de nem tehetek róla... Költő vagyok, egyéniség vagyok s megvan a magam külön élete, amelyet egy idő óta nem találok... Nagy, mérhetetlen üresség tátongni lelkében, amelyet nem tudott átfűteni megelégedettsége, hogy jó felesége, két szép gyermeke van és nyugodt polgári élete, mert hálás nemzete sine-curával ajándékozta meg...

Egyre levertőbb lett, amikor egy könyvesbolt kirakatában meglátta egyik díszkötéses munkáját... Megállt és nézte a vaskos, bőrbekötött, dús aranyozású könyvet...

— Még mindig nem az, amit ki tudnék hozni magamból... Ha... hogyha történék velem valami... Valami csoda... Ami felrázna megelégedettségemből... Hogy ne ériem be azzal, ami csak úgy könnyvedén a tollamra kívánkozik... Nézegette a többi könyvet... Megakadt szeme egy nyitott könyv illusztrációján... Pompás rajz volt... Egy alkimista... Mögötte fiatal pár állt és leste, hogy az izzó lombikban felcsillan-e az arany...

A csoda alig két-három perc alatt megtörtént... A költő lelkében valami kifürkészhetetlen, titokzatos, egészen megaláns gondolattársulások útján hirtelen feltűnt egy nagy, fényben úszó, káprázatosan szép színpad, amely mesészerű figurák deklamáltak... Hirtelen, szinte másodpercek alatt élni kezdett benne egy nagyszerű szimbolikus történet, az emberi hiúság megrázó erejű drámája, amelyben a hős mindent feláldoz, hogy győzedelmeskedjék egy asszonyi szíven, még akkor is, amikor szenvedélye a nagy küzdelemben már régen elhamvadt...

A költő arca sugárzott a boldogságtól. Legtitkosabb, de legkedvesebb álmai közé tartozott: egyszer kiállni szemtől-szembe a közönséggel és zengő szavú színesekkel elmondani gondolatait és könnyet meg mosolyt csalni az emberek arcára... És látni, közvetlen közelből, hogyan hatnak reá a pompás szavak, az életrétek hangulatok, a mély gondolatok és szípközölő elmésségek... A közönség is már rég várta, hogy a költő egyszer végre a színpadról is szóljon hozzá és megmutassa a sok apró, színes és szívhezszóló vers után, hogy nagy kompozíciókra is képes...

A költő szinte lázas izgalommal rohant az írók klubjába és már a ruhatárban elmondta egyik kritikus barátjának, hogy színdarabot fog írni...

— Brávó — mondta a kritikus. — És aztán jó témád van?

— Isteni! — válaszolta mély meggyőződéssel a költő.

A nagy színház igazgatója félrehívta a költőt a klub egyik csendes zugába:

Magyar báliroha
Vas Klára (Páris) eredeti modellje

— Boldog vagyok, hogy darabot ír... Magának nagyszerű neve van... A közönség nagy érdeklődésére számíthat... Remekül startolhat... Én akarom előadni a darabját... Le is kötöm... Előleget adok, amennyit csak akar... De mondja el a témáját...

A költő elmondta.

Az igazgató lelkesedett:

— Nagyon szép... Nagyon érdekes... De persze, néhány módosítást ajánlok. Remélem, maga sem akar csak erkölcsi sikert aratni... A főhős ne haljon meg a végén... A közönség nem szereti a halált. Éppen elég rémséget olvas az újságokban... Happy-end kell, mester... Ha happy-endesen csinálja meg a darabot, ömleni fog a pénz!... Egyáltalában semmi értelme nem lenne, ha tragédiát csinálna a témájából. Vigjátékot csináljon... Sok viccel, ötlettel... Egészen újszerű dolog lenne...

Másnap a nagy színház főszerelem színésze hívta félre a költőt a klub egyik csendes zugába.

— Elmondta az igazgató a verses vigjátékok témáját... Kitűnő... Boldogan vállalom a főszerepet... Azonban ki kell szélesítened... Aztán egészen felesleges, hogy még egy szerelmes lovag szerepeljen benne... Már csak azért is, mert azt az az undorító Galgay írt szaná... Valóságos borbélylegény, de nem Don Juan... Ki kell írtnod a darabból...

A költő elmondta témáját a feleségének és beszélgetést az igazgatóval.

— Gyönyörű a témád! Azonban okvetlenül fogadd meg a színházi emberek tanácsait... Az első darabod. Nem szabad megbuknod vele... Csináld meg a szcenáriumot és vedd fel az előleget... Remélem, megkapom karácsonyra a bundát, amit már három éve ígérsz...

A kis Évi azt mondta a papájának: — Apuci, anyuci azt mondta, hogy az idén sok pénze lesz az anygalkának... Mondd meg neki, hogy két hajas alvó babát hozzon.

A kis Bandi azt mondta az apjának: — Apuci, anyuci azt mondta, azt kérhetem a Jézuskától, amit akarok, mert jó voltam... s az anygalka gazdag... Egy szép nagy hintalovát szeretnék és egy színházat, sok-sok babával...

Gyönyörű karácsonyfát hozott a gyerekeknek a Jézuska. Mindenki megkapta, amire csak vágyott... Az asszony a bundát, Évi a két hajas babát... Bandi a hintalovát és a színházat, sok-sok babával...

Mindenki boldog volt...

A költő is mosolygott...

Késő este aztán, amikor már lepihent az asszony és a gyerekek, íróasztalához ült és dolgozni akart...

A drámáján dolgozott... Hamar elfáradt...

Behúnyta a szemét...

Nagy karácsonyfát látott... Az ő karácsonyfáját... Olyan volt, mint amilyenek a karácsonyfák Szilveszter ünnepe után szoktak lenni...

Poros és fonyvadt... Apró tűlevelei megsárgultak és lehullottak... A kopasz ágakról színes selyempapírok és aranyszínű csafatjai lógtak le... Itt ott csillogott csak egy két rajtafelejtett dísz...

A költő reáborult íróasztalára és keservesen zokogott...

Ügyvédek egymás közt

Irta Szentgyörgyi Ferenc

Az ítélet elhangzott. A vádlott — karcsú, nyúlánk, elegáns asszony — ott állt az elnöki pulpitus előtt és meg se moccant. Az ítélet indokolására került a sor. A bírák leültek és az asszony is helyet foglalt a vádlottak padján. Az elnök szavai egyhangúan perelegtek. És az asszony érezte, hogy a keze ég.

Persze, azt nézik, azt bámulják, a keskeny, finom, asszonyi kezet, amely simogatásra, becézésre született és simogatás, becézés helyett — ölt. Embert ölt. Egyetlen biztos mozdulattal meghúzta a revolver ravaszát és leterített egy férfit. Egy férfit, aki a férje volt. Akit szeretett. És megölte, mert nem akarta elveszíteni.

— Az utolsó szó joga önt illeti meg.

Az asszony felállt. Kiegyenesedett.

— Fellebbezek, mert nem érzem magamat bűnösnek.

...Néhány perccel később idegen, kíváncsi emberek sorfala között a karcsú, elegáns asszony könnyű lépésekkel haladt végig a törvényszék folyosóján. A fegyőr nehéz bak ncsa hangosan kopogott utána. A folyosó egyik kanyarulatánál aztán eltűntek.

— Na, miünk — fordult ekkor Sámson Balázs ügyvéd a mellette álló férjhez, akit Boldizsár Jánosnak hívtak és szintén ügyvéd volt, mint ő és akivel végighaladt a tárgyalást.

Kint az utcán, a törvényszék épülete előtt Boldizsár megkérdezte:

— Kolléga úr, merre megy?

Sámson Boldizsár kissé szórakozottan felelt:

— Budára. Haza. De... — A karkötő-órájára pillantott. — Ha volna kedve, szívesen bemennék egy pohár sörre valahová...

A habzó ital már előttük állott, amikor Sámson Balázs hátradőlt a széken, kis eltűnődés után így szólt:

— Ez a tárgyalás rendkívüli hatással volt rám.

— Bizonyára az asszony viselkedése — jegyezte meg Boldizsár.

— Lehet — felelte Sámson Balázs. — De történt ezen a tárgyaláson más is. Mintha ennek a családi drámának a kitergetése, izekre való szedése csak azért történt volna meg, hogy tükör legyen egy harmadik személy számára, aki tisztára a véletlennek köszönheti, hogy a dráma szereplői közül kimaradt.

Sámson Balázs kis szünetet tartott, majd így folytatta:

— Már jönevű, szépen kereső ügyvéd voltam, de még nőltem. Nagyon gyakran megfordultam egy előkelő, gazdag földbirtokos házában, akinek feltűnő szépségű lánya volt, komolyan udvaroltam is neki. Végül is döntő lépésre határoztam el magamat. Egyik nap — estély volt náluk — melótt elbúcsúztam tőle, közöltem vele, hogy feleségül akarom venni. A lány kis gondolkodás után azt felelte: „Várjon holnapig. Holnap megkapja a választ. Telefonon vagy levélben”. Másnap mintha összebeszélt volna mindenki, barátaim, ismerőseim, klienseim, a telefonom egész nap süket maradt. Még véletlenül sem berrent meg a csengője. Közben lestem, vártam a postást. A reggeli és délutáni postában, néhány üzleti levélen kívül, semmi. Választ tehát nem kaptam, vagy helyesebben: megkaptam a választ. Hogy: nem.

Sámson Balázs cigarettára gyújtott, majd így folytatta:

— Három nap múlva az újságokban olvastam, hogy a leányt eljegyezte egy orvos. Ismerem a nőlegényt. Nem gondoltam volna, hogy helyettem ő lesz a kitüntetett, de miután már megtörtént, hát tudomásul vettem.

A pincér ment el az asztaluk mellett.

Az összes szépséghibák megszüntetése. Modern szépségápolás. Biztos hatású szépítőszerek. Vidékre postai szétküldés.

FÖLDESNÉ „JUNÓ” kozmetikai intézete

Budapest, IV., Károly király-út 24. Díjtalan tanácsadás, levél útján is!

— Adjon csak, kérem, még egy pohár sört — szólt rá Sámson Balázs.

— Nekem is, — tette hozzá Boldizsár.

— Node a történetemet még nem fejeztam be — szóltat meg ismét Sámson Balázs.

— Ott hagytam el, hogy a leányt eljegyezte egy orvos. Néhány hónappal később a korzón találkoztam velük. Gondoltam, kötelességem gratulálni nekik. Amikor közelükbe értem, üdvözöltem őket, a férj hangos köszönetessel fogadta üdvözölésemet, az asszony azonban csak hidegen biccentett a fejével és nyomban elfordította. Nem értettem. Miért ez a különös, furcsa viselkedés az asszony réséről?

Sámson Balázs újabb cigarettára gyújtott.

— Talán egy hét múlt el a találkozás óta, amikor egy nap, ahogyan od léptek az íróasztalomhoz, egy levelet találok rajta. A borítékon a nevem, a címem. Megismerem a kezeírását. Érthető idigységgel téptem föl a borítékot. Vajjon mit akarhat tőlem? Most, hónapok után, amikor már asszony! És az illatos papíron, lila tintával két szó: „Jöjjen. Várom”. Újra kezembe vétem a borítékot. És a tekintetem megakadt a bélyegen, a postai bélyegző körpecsétjén, amelyről tisztán, világosan leolvastam a dátumot. Az évet, a hónapot és a napot. Azt a napot, amikor reggeltől estig vártam a telefonüzenetére és a postámban kerestem, kutattam a levélét — hiába. A telefon süket maradt és a levél nem érkezett meg. A levél, amelyet a kezemben tartottam, most, hónapok után, amikor már az ő élete és én életem útja is más irányba terelődött. A levél megérkezett, de későn. És én akkor, abban a percben, amikor ott álltam az íróasztal előtt, kezemben a levéllel, akkor értettem csak meg, miért fordult el hidegen, gyűlölettel az az asszonyi arc tőlem, amikor a korzón reájuk köszöntöttem. Sámson Balázs elhallgatott.

— Hát ez nagyon érdekes — jegyezte meg ekkor Boldizsár. — Természetesen, a postán kallódott el a levél.

Sámson Balázs nemet intett a fejével.

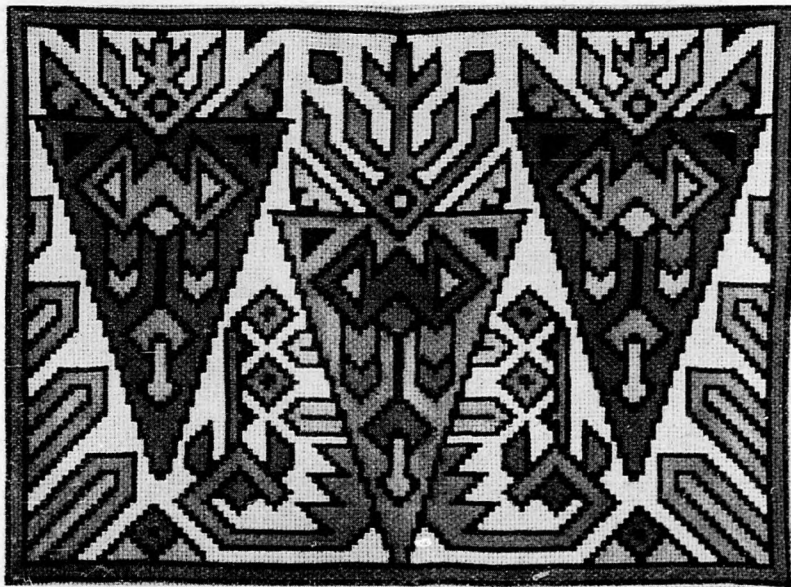
— Az első pillanatban természetesen én is erre gondoltam, hogy a postán kallódott el, de nem. Egyszerűen az történt, hogy a levél valahogyan lecsúszott az íróasztalomról az asztal és a fal közé. És hónapok múlva csak azért került elő a levél, mert újra parkettázták a szobát és a nehéz, masszív íróasztalt is el kellett mozdítani a helyéről. Egyébként, Isten tudja, mikor bukkantak volna erre a levélre. Hát íme, a véletlen szerepe az ember életében.

Boldizsár kissé eltűnődött, gondolkodott, hogy kimondja-e vagy ne mondja, végül megkérdezte:

— Bocsanat, kartárs úr, a kíváncsiságomért, de azt szeretném megkérdezni, hogy mi összefüggés van a ma tárgyalt bűnper és kartárs úr rendkívüli emléke között?

Sámson Balázs várt egy keveset, aztán így szólt:

— Nem sok, mindössze annyi, hogy az az asszony, aki lelőtte a férjét, aki fölött a földi törvényszék ma ítéletet mondott, az az asszony írta húsz évvel ezelőtt azt a levelet, amely véletlenül lecsúszott az íróasztalomról...

Kelím párna. Előfeste aida-kanavára, 40×55 cm méretben ára 2.40 P. Kidalgozásához szükséges fonal ára 6.— pengő. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltban.

Laci sokat tanult. Itthon, a gazdasági akadémián. Aztán Göttingában. Sőt Dániában is töltött másfél évet. Általában tudni akarta, hogy „mit lehet a földdel csinálni?” Most várták. Három teli kocsi ment érte ki az állomásra.

A helyi vicinális köhögve megérkezett. Az öreg parádés fölrakta a hintóra Laci kofferjeit.

Laci végigesókolódzott mindenkivel. Csak Briggel nem esókolódzott. Mindössze kezefogtak.

— Másfél éve nem voltam itthon. Remélem, be tudsz számolni végre egy völégényről?!

Brig visszakérdezte:

— Hát neked van menyasszonyod?

— Nincs! — felelte Laci és mind a ketten boldogan nevettek.

Csakugyan, Laci a közelében sem járt annak a hajlandóságnak, hogy valami menyasszonyfélét szerezzen magának. Nem, mintha gyógyíthatatlan szerelem áldozata lenne. Hogy Ilona néniit elsejlettette, nem tudott már szenvedni a „nagy” Brigitta miatt sem. De az elmúlt érzések nyomot hagytak benne. Félt a nőktől. Idegenek voltak a számára. Neki is tetszett, ami szép. De minden szépség csak „tárgy” maradt számára, ha nem kapcsolódott hozzá az emlékek illata.

A család gyanútlan volt, de Lina néni sok tapasztalaton edződött szeme észrevette, hogy Brig milyen gondosan öltözik föl aznap, amikor Laci megérkezését várták. Lina néni szimatolt:

— Ez jázmin. Parfómöt is tettél magadra?

Brigitta röstelkedett:

— Óh, csak egy csöppet.

„Ezek talán tetszenek egymásnak?!“ működtött Lina néni kottlósi észjárása. Figyelni kezdett. És három nap múlva megállapította: „igen, tetszenek egymásnak!” Az észlelet közöltetett „anyussal” és „apussal”. Majd utánuk a család többi tagjával is. A familiának tetszett az ügy. „Igaz, hogy unokatestvérek, de hát attól még lehet szerencés egy házasság.” Végül pedig nagyon praktikus, hogy nem kell megint földet osztani.

Brig és Laci hosszú ideig nem vette észre, hogy egymásnak ítélte őket egész Kapos. De végül is feltűnt, hogy olyan makacs ambícióval hagyogatták őket négy szemközti. „Nem mentek úszni?” „Gyere, Brig, gibicelj Lacinak, ő még nem tud jól bridzene!”

Ha kimentek a függőágyhoz, mingyárt egyedül maradtak. „Ilona néni” lány tokáján a jóindulat fénye ragyogott. Fogta a kótését és bement a házába. A „nagy” Brigitta utána kiáltott: „várj, én is megyek!” És a néneje után futott, úgy nézve vissza Lacira, hogy még egy kis szemrehányás is volt a tekintetében: „látod, ez lett a mi dolgunkból! Ügy-e megmondtam előre?!” Brig végighevert a függőágyon és a fiúra pillantott:

— Emlékszem rá, hogy valamikor nagyon szerelmes voltál Brigittába. Még mindig szereted?

— Nem. Most már nem! — felelte komolyan a fiú.

— Te hátosen!

Laci visszasmolygott:

— Igaz. Az vagyok! — egy kicsit hallgatott, aztán nevetve tette hozzá: — Észre-

vetted, hogy milyen hálóban vagyunk mind a ketten? Partivadások eselszövényébe kerültem volna. Minduntalan egyedül hagynak veled. És Lina néni azzal töltötte a fél délelőt, hogy a szemedet, meg a termetedet dicsérte.

Brig felkönyökölt:

— Nekem a jelleméről szoktak rajongani. A fiú lágyan hintázni kezdte a függőágyat. Aztán, mint aki hangosan gondolkozik, megszólalt:

— Megjegyzem, az ötlet nem rossz. Ha egyáltalán megházasodom valaha, nem vennék senki mást feleségül, csak téged. A leány beleegyezően bólintott.

— Ugyanúgy vagyok. Rajtad kívül senki mást nem tudnék elképzelni az urammak! A beszéd nagyon természetes hangon folyt. Közvetlenül. És a vallomás után nem következett csók. Nem nyúltak egymás keze után sem. Nagyon régen erjedő must vált itt édes borra.

Laci halkán kérdezte:

— Hát megállapodtunk?

Brig a magasba nézett, a fák koronája felé.

— Gondolkozzunk előbb egy kicsit?

— Meddig? — türelmetlenkedett a fiú.

— Legalább öt percig... Tudod, nagy a felelősség. Félek, hogy nehéz neked szeretni engem. Hogy legyek a szemedben tündér, vagy angyal, amikor ismersz a születésemről kezdve. Higgyed el, a szemem majd kiszűri a szégyentől, ha rá gondolkodom, hogy láttál engem pólyában is...

— Bizony, láttalak. És hallottalak visítózni is.

— Igaz, hogy olyan volt a fejem, mint egy kis ferde nyomott bóralma?

— Olyan. Csúnya kis bébi voltál.

— Te viszont elromlottál. Sokkal jobban tetszettél nekem kamaszkorodban. Tíz évvel ezelőt. Emlékszel rá, mikor megcsókoltál Brigitta esküvője után?

— Emlékszem. Az orrod tövén esókoltalak meg, a két szemöldököd között...

— Nem baj, hogy kancsi vagyok?

— Nem.

— És elég comme-il-faut viselkedtem a pólyában?

— Mindegy, hogy viselkedtél, drágám. Az a fontos, hogy láttalak, hogy ismerlek attól a héttől kezdve, amikor megszülettél. Nekem csak te kellesz, éppen, mert ennyire ismerlek... Én mindenki mástól félnék, egyedül téled nem félek. Éreztelek nőni az oldalamon. Először csak a derekamig értél, aztán a vállamig és most az orromig érsz. Pompásan passzolunk egymáshoz... Igaz, drágám. Látszik még az a kicsi fehér sebhely a lábodon, ami abból lett, tíz évvel ezelőt, hogy fölkapartál egy szűnyogcsipést a fuszkeklid fölöt?

Brig közbevágott:

— Jaj, ha te még a szűnyogcsipéseimre is emlékszel, akkor megegyeztünk!

Most már összekulcsolódtak az ujjak. A fiú gyöngéden a szájához emelte Brigitta kezét. A naptól barnára égett, tenniszben megizmosodott kezét, amelyet látott valaha gödrös, babakacsónak és később rendetlen bakfis praclinak.

A lány hangosan gondolkodott:

— Én is félnék tőle, hogy egy „idegenből jött” embernek legyen hozzám köze. Pedig talán az lenne helyes. Mert az unokatestvér-házasságok veszedelmesek.

Két fehér káposztalepke éppen előttük szállt le az egyik kerti szék karfájára. Nézték a lepkepárt:

— Látod, drágám, ezeket a pilléket — magyarázta a fiú halkán. — Még jobban hasonlítanak egymáshoz, mint mi. Még közelebb rokonok. És szeretik egymást. Ha nekik lehet, talán nekünk is szabad.

Brig odatartotta arcát a fiú ajka elé:

Mindig jó hangulatban

mulnak napjai, fejfájás, fájdalom nem zavarják jó közérzetét, mert még kényelmetlen napokon is biztos enyhülést nyújtanak a jól bevált

Pyramidon

fájdalomcsillapító tabletták

— Csókoldj meg, drágám, mint akkor, itt az orrom tövén, a két szemöldököm között... A csókolózást egy hatéves kishű érkezése zavarta meg. Kedves kis kölyök volt, trikóban, tirioli nadrágban, szandállal a mezítelen lábán. Tibi volt. A „nagy” Brigitta fiacskája, aki „azóta” született.

Durcásan megállt a tisztás szélén, parancsolóan kiáltozta:

— Nagymama kérdézet, hogy mikor jötök már ebédelni.

Laci lesegítette Brigittát, a függőágyból: — Einsteinnek igaz van. Minden relatív. Én például elhinném, hogy ez a délelőtt nem volt több egy percnél.

Összelelkezve sétáltak a terrasz felé, amit nem tettek egészen helyesen. Vigyáznok kellett volna egy kicsit Tibi előtt, aki elkeseredve, az irigy féltékenység szoritásával a szívén figyelte őket. Mert Tibi a világban mindenkinél jobban szerette „Brig néni”. A reménytelen szerelem fáklája, amely soha nem aludt ki a családban, átmenetileg éppen a kis fiú szívében égett.

VÉGE

Úri társaság HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

A KORMÁNYZÓ ÚR

Öfömlétsága legmagasabb elhatározásával megengedte, hogy dr. Mössmer Pál m. kir. kereskedelmi főtanácsosnak, a Mössmer József fiai cég társlapjadosának, a statisztikai értékmegállapító bizottság elnöki székében 20 esztendőn keresztül kifejtett közhasznú és eredményes tevékenységéért a legfelsőbb elismerés tudtul adassék.

BESZÁMOLÓ, KÖNYVEKRŐL

Dékány András, a kitünő regényíró „A fiúk királya” címen hatalmas kötetben írta meg Baden-Powell, az egész világ cserkészei körülrajongott „Bi-Pi”-jének regényes életrajzát. A pompásan megírt, rengeteg illusztrációval ellátott könyvet a magyar ifjúságnak és a cserkészett minden kedvelőjének szeretetébe ajánljuk, a kitünő szerzőnek pedig elismerésünket küldjük, amiért „Bi-Pi” színes, eleven életrajzával ajándékozta meg a magyar irodalmat. — Meglepően újszerű, csinos kiállítású, szép ifjúsági könyv jelent meg „Csintalan Csöpi és Pajkos Palkó” címen. Farkas Éva, az ismert katolikus „szívgárdista” mesélőnő, kötetben adta olvasói elé nemes célzatú, nagy nevelőhatású meséit. A fiatal írónő ebben az első könyvében bájos közvetlenséggel és nagy szívósággal foglalkozik a katolikus fiatalsággal. Stílusa tiszta s bár meséin erősen érzik a tanítói célzat, mégse válnak unalmassá. Ahány mesét mond, annyi oldalról mutatja be „gyermekneik” az életet. A szép kötetet Homan Károly festőművész ötletes rajzai díszítik. — Walter Gyula „Magyar Rapszódia” címen, Kolozsvárott jelentette meg lendületes hazafiaságú költeményeit, az újra szabad magyarrá lett Erdély népének, 22 év kemény megpróbáltatásai után, az örömben megszépült fájdalom poétái emlékeztetőjűl.

HIMEN-HÍREK

Vámosy Sári kedves előfizetőnk a békéscsabai rk. templomban oltárhoz vezette dr. Felföldy László. — Molnár Erzsébet debreceni kedves előfizetőnk és Boszody Sándor m. kir. repülőőrmeister örök hűséget esküdött a kisvárdai ref. templomban. Tanuk voltak: Orbán György m. kir. repülőhadnagy és Szilágyi Endre m. kir. repülőőrmeister. — Kalmár Mária nagyvásonyi kedves előfizetőnk és Passey József m. kir. honvéd törzsrőmester házasságot kötött. — Prács. r. Erzsike sashalmi kedves előfizetőnk eljegyezte Vajda László közp. járásbírósi tisztviselő. — Bogoy Vilma egykei kedves előfizetőnk és Dobos Mihály örök hűséget esküdött a debreceni ref. nagytemplomban.

A közismert SEMLER-cég mindennemű finom szöveteiben ma is nagy a választék.

ANGYALKÁK ÉRKEZÉSE

Dr. Pápa Miklós és neje budapesti kedves előfizetőink örömmel értesítenek, hogy kislánykájuk született, aki a szent keresztységben a Katalin Ida nevet kapta. Kereszt-szüllők: Dénes Pál és neje. — Földvári Béla MÁV segédtiszt és neje, orosházi kedves

Bárdossy László bukaresti követünk és felesége a bozalmas romániai földrendés idején szerencsés véletlen folytán Budapesten tartózkodott. Külföldről érkezett rokonai látogatására jöttek haza, amikor a súlyos csapás Bukarestre szakadt. Amint utólag értesültünk, a magyar követék hálószobájának mennyezete beomlott. Miután a földrendés a kora hajnali órákban következett be, könnyen súlyos bajt okozhatott volna a mennyezet leomlása. Rádadásul a szomszéd ház tűzfala a követék kertjébe zuhant, tehát ha esetleg a keribe menekültek volna, ott sem lettek volna biztonságban.

Hubay Sándor, a Külkereskedelmi Hivatal alelnökéhez a napokban különös költségre voltak hivatalosak a gazdasági élet kiválóságai. A meghívottaknak véleményt kellett mondani több új típusú kenyérről, amely kukoricaliszttal keverve készült. Újra megjelent tehát a látványos régi háborús ismerősünk: a kukoricás kenyér.

Felsőbüki Nagy Terézt a napokban vezette oltárhoz Taboly Lajos dr. tb. főszolgabíró. Tanuk voltak Ugron Gábor és Tulok József dr. vármegyei főjegyző. A fényes esküvőn a társaság számos ismert tagja megjelent.

A dollármilliomos Vanderbilt-család támogatásával készült el Amerikában az első magyartárgyú, magyarul beszélő film. Címe: «Ne menj, kislány, a tarlóra». Csak magyar művészek játszanak benne. A felvételek a Vanderbilt-család longislandi birtokán készültek.

Matuska Péter stockholmi magyar követ és felesége hazaérkezett Budapestre. Svédországi követünk Pápan és Szombathelyen felkereste vidéki rokonait, majd néhány kellemesen eltöltött nap emlékével repülőgépre ült és visszatért Svédországba.

Makkai Sándor volt erdélyi református püspök családjában nagy esemény történt a napokban. Fia, Makkai Sándor hadnagy feleségül vette Borbély Gabriellát, vitéz Borbély László, a pozsonyi magyar követség irodavezetőjének és neje, született Frankó Gabriellának bájos leányát.

Sally Gürtler Károlyt Magyarország svájci sajtóattaséjává nevezték ki. Szép karriert csinált rövid idő alatt Sally Gürtler Károly, aki néhány esztendeje még ismeretlen vidéki hírlapíró volt. Később Hóry András rk. követ és meghatalmazott miniszter mellett teljesített szolgálatot Versóban. Kitünően megtanult lengyelül, németül, franciául, olaszul és spanyolul. Regényes körülmények közt nősült és egy emigráns lengyel grófnőt vett feleségül.

Fenczik István dr. ny. miniszter bokros politikai és közgazdasági tevékenysége mellett időt szakít magának a zeneszerzésre is. «Kárpátorosz himnuszát» például egész Kárpátalján éneklék, magyar és kárpátorosz nyelven.

A góbék csavaros észjárásáról, eredetiségéről sokat meséltek már. Az alábbi üsütető történet egyike a legbájosabbaknak.

Egy Erdélybe helyezett katonatiszt egy környékbeli községből Csíkszeredára akart bemenni. A katonai fogatok fogaltak voltak, gyalog indult útnak. Közben találkozott egy székely szekeressel. — Messze van még Csíkszereda? — fordult a gazdához.

— Nem.
— Felülhetek?
— Fel.

Mennek egy jó órát némán a kocsival, a tiszt már türelmetlenül kezdett:

— Mondja öreg, messze van még Csíkszereda?
— Most már igen! — hangzott a kurta felelet.

Éppen az ellenkező irányban haladt ugyanis kocsiával.

Pontos lesz, ha „Óragyár”-i órát vesz! Kossuth Lajos-utca 5.

előfizetőink boldogan közlik, hogy kislányuk született, aki a szent keresztységben a Márta Zsuzsanna nevet kapta. Kereszt-szüllők: Vecseri Lajos magántisztviselő és neje. — Dr. Lemle Zoltán vármegyei aljegyző tb. szolgabíró és felesége, Gromon Vilma ref. tanítónő, dunabogdányi kedves előfizetőink örömmel tudatják, hogy házasságukat a jó Isten kislánnyal áldotta meg, akit Zoltán névre kereszteltek. — Házos Győző főhadnagy és neje komáromi kedves előfizetőink boldogan jelentik, hogy házasságukat az Ég kislánnyal áldotta meg, aki a szent keresztységben a Mária Dorottya nevet kapta. — Varga Géza és neje debreceni kedves előfizetőink örömmel közlik, hogy kislányuk született, aki a szent keresztységben a Géza Sándor nevet kapta. Kereszt-szüllők: Varga Irénke és Holesovszky Sándor.

IN MEMORIAM

Boruss Ferenén szül. Székely Irénke kedves előfizetőnk 51 éves korában, Hajdunánáson visszaadta lelkét Teremtőjének. — Lányi Béláné szül. Liszka Erzsébet hűséges előfizetőnk Budapesten elhunyt. — Özv. Szabó Imréné bilharnagybajomi kedves előfizetőnk 67 éves korában elhalálozott. — Sik Sándorné sz. Csikász Vilma kedves előfizetőnk 47 éves korában Budapesten elhunyt. — Lukács Ferenc bányafőaknász, tokodi kedves előfizetőnk 48 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének. — Özv. Vaisz Ferenén kedves előfizetőnk 64 éves korában Lábodon elhunyt. — Özv. Uzon Ferenén szül. Habján Mária hűséges előfizetőnk 86 éves korában Salgótarjánban visszaadta lelkét Teremtőjének. — Szkladányi Béla, a Hungária Vill. Rt. tisztviselője Budapesten 38 éves korában elhunyt.

VALÓDI VALÓDI
ezüstárut
1927
GYÁR
HENGERANTAL
BUDAPEST D. ALMADY U. 9.

HÁZTARTÁS

Olasz habléves. Egy liter habot, egy füstölt sertésnyelvet 2 liter vízben megfőzünk. A berántott levesbe adunk fél fej vöröshagymát, egy cikk fokhagymát, kevés zöldpetrezselymet apróra vágva és sótt. Tálalás előtt 20 dkg kockára vágott füstölt szalonnát pirosra kisütünk és egy tojásból, kevés víz hozzáadásával és lisztel csipetkét készítünk és befőzzük a levesbe.

Sodralék (előétel.) Egy evőkanál tejet, 1 kanál lisztet, 6 tojás sárgáját és fehérjéből vert kemény habot, kevés snidlinget, egy csipet törött borst jól elkeverünk. Egy megfelelő nagyságú tepsiben zsírt forróra hevítünk, a keveréket beöntjük és erős tűzön gyorsan sütjük. Töltelék: reszelt sajt, vágott sonka, vagy párolt csirkegomba. A kisült tésztát azonnal bekenjük a töltelékkel, összesodorjuk, tálra helyezük és forrósitott vajjal leöntve tálaljuk.

Töltött keesege. A keesegét megtisztítjuk, bőrét lefejtjük úgy, hogy a feje rajta maradjon, szálkáját kiszedjük, 20 dkg borjúhússal együtt megdaráljuk, 1 kanál fagyos zsírral, sóval, törött borssal összekeverjük és visszatöltjük a hal bőrébe. Egy keményre főzött tojást, vékony karikára vágott ecetes uborkát is tehetünk a darált hús közé. A megtöltött hal bőrét bevarrjuk és gyenge ecetes vízben felszeletelt zöldséggel egy órát lassan főzzük. Kihűtjük, a cernát eltávolítjuk és tartármártással, aszpikkal tálaljuk.

Hölgyeim! Le a kötötüvel

Itt a XX-ik század szenczelője. a szab. „Rapid” kézi kötökészülék. Munkája kézimunka. Minden kötés mintá köthető. Néhány óra alatt köthet magának pulóvert, blúz, vagy ruhát. Kezelése egyszerű. Ár: P. 35.— Kérje 13. ismertetőt. Áruforgalmi Kft., IV., Sütő-utca 2, telemelet 3.

Kitínó prágai sonkapácé. Egy sertéshez: 14 dkg bors, 12 dkg boróka, 3 nagy hagyma, 8 gerezd fokhagyma. Ezeket annyi vízben megfőzzük, amennyi szükséges ahhoz, hogy a páclé a húst ellepje. A húst besózzuk, salétrommal kissé bedörzsöljük, a kihűtött pácelet rászűrjük. A sonkát 4 hétig, a kisebb húsokat, szalonnát 2 hétig tartjuk a páclében. A hús pácolásához szellős, hideg helyre van szükség. Legalkalmasabb erre a padlás.

Csirke karfiollal. Kisebb húsos csirkét megtisztítunk, feldaraboljuk, sósvízben megfőzzük. Egy karfiolt négy részre vágunk és sósvízben puhára főzzük. Egy lábosba adjunk egy kanál írósvajat, olvasszuk meg, kavargatjuk el benne két ka-

Az ország legmodernebb, legszebb bemutató termei:

Nagykovácsy Ház

RÁDIÓ OSZTÁLYÁN
a budai fióküzletben

WORKDAY MOUT
39

Részlet és csere. Díjtalan bemutatás.
NAGYKOVÁCSY GARANCIA.
Kérjen árjegyzékelt!

nál lisztet, egy kávéskanálny finomra vágott zöldpetrezselymet, eresszük fel a csirke levélvel, forraljuk fel, tegyük bele a megfőtt csirkét és karfiolt. Tálalás előtt pár kanál tejföllel ízesítjük. Tálaláskor a csirkét alul s a karfiolt fölül helyezük el.

Sodrott borjúszület. A vékony hússzeleteket kiverjük. 15 dkg szalonnát, egy vöröshagymát, hat szardellát, kevés kaporot finomra összevagdalkunk, kissé megpirítjuk, törött borssal meghintjük, egy szelet húst megkenünk ezzel a töltelékkel, ráborítunk egy másik hússzeletet, főlöngyölítjük, cernával átkötjük, zsírban szép barnára sütjük és ha kész, savanyú tejföllel leöntjük.

Makaróni sonkával. Huszonöt deka makarónit sósvízben megfőzünk, a vizet leszűrjük róla. 12 deka vajat 5 tojás sárgájával habosra elkeverünk, 3 evőkanál reszelt pármaj sajtot, 25 deka vagdalt sonkát és 5 tojás kemény habját könnyen belekeverjük, vajjal kikent edényben gőzben egy órát főzzük. Azután kiborítjuk, forró vajjal leöntjük és sajttal meghintve, tálaljuk.

Frissen sült nyúlpecsenye. A nyúl gerincét és hátsó combját lehetőleg egy darabban a csonttól lefejtjük, három ujjnyi széles szeleteket vágunk belőle, kiverjük, szalonnával megtűzdeljük, sóval, törött borssal meghintjük, lisztben meghempergetjük s forró zsírban gyorsan kisütjük. a kész szeleteket melegített tálra sorba rakjuk. Zsírtát leszűrjük, levét egy-két kanál tejfellel egyszer felforraljuk, ráöntjük a húsról és azonnal tálaljuk.

Sertésmájpástétom. Félkiló kövres sertéshúst, ¼ kg sertésmájat külön-külön kétszer megdaralunk. A májat szörszítin is áttörjük. Tíz deka szalonnát apró kockára felaprítunk, ízlés szerint sótt, törött borsot, egy száritott kifli morzsáját, 4 egész tojást a sertéshússal és májjal jól összekeverjük s egy vízbemártott pudding-formába öntjük. Gőzben egy órát főzzük.

Tésztareceptek

Finom kuglóf. Tizennégy dkg friss vajat elkeverünk habosra, adunk hozzá egyenként 6 tojás sárgáját, 7 dkg porcukrot, 3 dkg tejben áztatott élesztőt, kevés sót, 4 deciméter valamivel több tejfelt kanalanként, 1 liter finom lisztet s addig dolgozzuk, míg hólyagos lesz és a kanálról leválik a tészta. Könnyen keverjük bele 2 tojás fehérje kemény habját és kissé

kelni hagyjuk. Két gerincalakú formát jól kikentünk, apróra vágott mandulával meghintjük, félig töltjük tésztával, újból kelesztjük, vajas, cukros tojás sárgájával megkenjük, forró sütőben egy órát sütjük.

Porhanyos mandulás sütemény

Hozzávalók: 7 deka vaj, 6 ½ deka darált mandula, 6 ½ deka cukor, 13 deka liszt, ½ citromhéja finomra vágva, 2 főtt tojásárga szitán áttörve, 1 teáskanálny Dr. Oetker-féle sütőpor.

Készítése: Fenti anyagokat jól összegyűrjük, aztán kistortácskákat formálunk belőle, melyek közepébe ribizkeit teszünk. Pirosra sütjük.

Kívánságra receptkönyvet ingyen küld:

dr. Oetker A. gyár, Budapest, VIII., Conti-u. 25.

Mikádó kockák. 7 dkg vajat, 4 tojás sárgáját, 7 dkg cukrot habosra keverünk. Utána 7 dkg hámozott, darált mandulával, 7 dkg liszttel félóránig tovább keverjük. Végül elegyítünk közé fél citrom reszelt héját és levét, egy evőkanál rumot és 4 tojás kemény habját. A tészta kétharmad-részt sárgán, egyharmad részét Breton-festékkel rózsaszínre festve, kikent tepsiben süssük meg. A sárgából két lapot vágunk, egyiket ízzel megkenjük, ráhelyezzük a rózsaszínű tésztát, ezt is bekenjük ízzel. erre tesszük a másik sárgalapot. Ha kihűlt, rózsaszín mázzal bevonjuk, kockára vágjuk, minden darab közepét egy hámozott mandulával díszítjük, pár percre sütőbe tesszük száradni.

Diósrolád. 10 dkg darált dió, 10 dkg cukor, 5 tojás sárgája, egy marék zsemlyemorzsa kell hozzá. A tojásokat a cukorral jól elkavarjuk, könnyedén hozzáadjuk a morzsát és 3 tojás kemény habját. Zsírpapíron hosszukás formában sütjük, végül ízzel bekenjük és felöngyölítjük, mint a roládot.

Kalácskák kávéhoz. Nyolc dkg lisztből, 2 dkg élesztővel és tejjel kovászt készítünk. Nyújtódeszkán 20 dkg lisztet, 4 dkg porcukrot, egy egész tojást, 3 tojás sárgáját, 8 dkg finom vajat, a megkent kovászt

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

Játék babakocsik

babaágy, bicikli
gyermekautó.

Grátija legelőszóban:

Vanczak

Gyermekkor-síró

VII. CSANYI-UTCA 12. (Teréz-templomnál.)

alaposan eldolgozzuk. Ha szükséges, adunk hozzá kevés langyos tejet, hogy olyan keménységű legyen, mint a kelt tészta. Kelni hagyjuk, aztán tojásmennyiségű darabokra szaggatjuk, külön-külön jól eldolgozzuk s különböző formákat alakítunk: pl. brióst, fonott koszorút, karikát. Tojás sárgájával kétszer-háromszor megkenjük, darabos cukorral meghintjük, kelni hagyjuk és szép pirosra megsütjük.

Képviseletünk. Hét dkg vaj, 7 dkg lisztet 7 dkg vízzel sűrű péppé főzünk. Kihűtjük és 3 egész tojással, kanállal sűrűre eldolgozzuk. Kávéskanállal kicsi halmokat teszünk tepsire és forró sütőben megsütjük. A süto ajtáját nem szabad nyitogatni, mert a tészta összeesik. Ha kihűlt, hegyes késsel kis nyílást csinálunk rajta, az üres belsejét vaníliakrémmel megtöltjük.

Próbababa-üzem

és Játék-baba-klinika

PASOVSKY NŐVÉREK

Erzsébet krt. 34 (udvarban). Tel.: 222-421

É T R E N D

1940 DECEMBER 11-TŐL DECEMBER 20-IG

- SZERDA.** Ebéd: paradicsomleves, párolt libamell, borsófelezék, bécsi-tökkrétes. **Vasora:** tea, disznócsaj, császárbús, sajt, gyümölcs.
- CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: habartleves, töltött-káposzta, diópalacsinta. **Vasora:** dérlől káposzta virsliével gyümölcs.
- PÉNTEK.** Ebéd: lebbencsleves, karfiol vajjal, túróserdelye. **Vasora:** kocsonyáshal, sajt, sültgeszt nye.
- SZOMBAT.** Ebéd: gulyásleves, mákospatkó. **Vasora:** kirántott borjúszület szalmaszál-körítéssel, almakompóttal.
- VASÁRNAP.** Ebéd: raguleves, töltötttesrke, karotta, karfiol, zoldborsó, kelbimbó vegyesen, vajban párolva, sült burgonyakörítés ecetes uborka, fánk ízzel. **Vasora:** nyúlpáslé-tom alapprével, füstölt nyelv, uborka, alma.
- HÉTFŐ.** Ebéd: tejszes reszeltésztaleves, sonkáskecska, kompót. **Vasora:** friss libamáj és topórtú, tortburgonya, cellersaláta, alma.
- KEDD.** Ebéd: gombaleves, ózomb tejfellel sültve, tarhonyakörítés, tejszes pogácsa. **Vasora:** pirított borjúmáj, burgonyasaláta, gyümölcs.
- SZERDA.** Ebéd: karfiolleves, pácolt libamell, burgonyakrököt körítés, gesztenyeselet. **Vasora:** friss hurka sültve, balsaládával, vegyes befőtt.
- CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: kórénymagleves, sertés-karaj egybesültve, párolt káposzta, almáslepeny **Vasora:** virsli tormával, vegyes sajt, reték, gyümölcs.
- PÉNTEK.** Ebéd: francia burgonyaleves, gombáshal, túrósbéles. **Vasora:** karfiol vajjal, velőkrököt káposztasaládával, vegyes kompót.

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VIII. VAS UCCA 14

Fügebor. Félkiló jó nedvdús préselt füget darabokra vágunk, félkiló cukrot feloldunk 1 és fél liter vízben s a fügere öntjük. Féldeka élesztőt kis vízzel eldörzsölünk, féldeka borkövet kevés vízben feloldunk, mind összekeverjük a fügevél, hat hétig állni hagyjuk s akkor filtrálópapíron leszűrjük üvegekbe. Az üvegekben nem töltjük tele s ha a bor még forrásban volna, nem — vagy csak lazán — dugaszoljuk be. A fűgeágyra megégyszer önthetünk 1 és fél liter vízben feloldott cukrot. Újabb hat hét után ebből is lesz fügebor. Az üvegekbe fejtelt bort hűvös helyen kell tartani. Mielőtt a filtráló tölesérbe töltendők, előbb sűrű szitán átcsurgatjuk, mert így a filtrálás gyorsabban megy. A filtrálópapírost duplán kell venni s lehetőleg olyan tölesérbe helyezni, amelynek az oldalai is lyukasak (ilyet drogériákban vagy háztartási üzletben kapni). A papírt, ha nagyon eltömődik, ki kell cserélni. Ha a folyadék nem lesz egészen tiszta, a filtrálást meg kell ismételni. Amennyiben a fügeágy túlsok levét vett föl, meg lehet nyomkodni.

Értékes könyvjutalmaink:

LÁZAR ISTVÁN: «Krisztus» című megrázó erejű drámai napkeleti történetében az Istenember tragédiáját eleveníti meg szinte művészföltötti erővel.

LÁZAR ISTVÁN: «Istenek harca» című fantasztikus regényében rendkívül érdekes, költői szépségekkel megírt izgalmas szerelmi történet keretében rajzolja meg a fehér és sárga ember küzdelmét.

LÁZAR ISTVÁN, az elhunyt tünemény tehetségű székyeli író *Omik* az *udvarház* című erdélyi tárgyú regénye a székelység ragyogó lelkirajza.

LÁZAR ISTVÁN negyedik értékes könyve a *Mumia* című. Az író csapongó fantáziája korlátlanul érvényesül ebben a fantasztikus keleti tárgyú, szenvedélyes és bizarr regényben.

BÖNYI ADORIÁN: «Jónádár» című alkotás a kiváló író lenyigőzően érdekes, ragyogó fantáziával megírt bibliai szerelmi regénye a békebeli magyar vidéki társadalom életéből.

GRÓF BETHLEN MARGIT, az illusztris írónő *Morsák* című könyvében egy csokorra való novellája van összegyűjtve.

HENRY DUPUY-MAZUEL a *sakkjátékos* című pompás regénye egy vakmerő kalandor mindvégig izgalmas élettörténete.

E. PH. OPPENHEIM a *fekete pásztor* című világhírű regényének hőse egy zseniális londoni ügyvéd. A regény az angol társadalmi élet szatirikusan merész rajza.

HELEN GRACE CARLISLE, a világhírű írónő *Vér a véremből* című regényében mindvégig drámai feszültségű, fájdalmas asszonyi történet rajzával gyönyörködött.

MARY BORDEN világhírű angol írónő *Rágalom* című regényében mesteri mesészővel honyoltja a rágalom vádjával terhelt hősnének kártyabotrányát.

Kérjük kedves előfizetőinket, szíveskedjenek az előfizetési díjjal együtt

20 fillér portóköltiséget

beküldeni, mert csak úgy adjuk postára, ha a portódíjat előre megkapjuk.

Kertkultúra

Írja SZILAGYI JÓZSEF

Budapest szfv. kertészeti igazgatója

A szobanövények téli kezelését nagy gonddal kell végezni. A lakás szellőztetése alkalmával ügyeljünk, hogy azt az ablakot, ahol a növények állanak, ne nyissuk ki, vagy ha elkerülhetetlen, akkor a növényeket vigyük el az ablak elől, mert fagyos idő esetén a beözlő hideg levegő megöli növényeinket. A fűtött lakás hideg időben könnyen és gyorsan szellőzik, tehát nem szükséges az ablakot hosszú ideig nyitva tartani. Gyakran halljuk, hogy ez, vagy az a növény nem bírja a napot. Ez tényleg így van, azonban csak nyáron, a nagyon meleg napsugarakra vonatkozik. A téli, gyenge napnak minden növény hasznát veszi. Tehát segítségük hozzá szobanövényeinket, hogy az amúgy is ritkán meglehető téli napot élvezhessék. Különös gond fordítandó téli időben a növények öntözésére. A növények helyhez kötött élő lények, nem képesek maguk gondoskodni a nekik szükséges táplálékról és azt a gyökerek útján csak víz juttatásával tudják a talajból felvenni. A szobanövények helyes öntözése tehát létkérdés. Az öntözővíz ne legyen túl hideg, de ne legyen meleg sem. Legalkalmasabb a helyiség hőmérsékletével egyező víz. Fűtött szobában többet, fűtetlenben kevesebbet kell öntözni. Növényeinket mindennap vizsgáljuk meg és csak akkor öntözzük, ha földje már szikkadt és az öntözés szükséges. A nedves földet ne öntözzük. Mindig annyi vizet adjunk egy-egy öntözés alkalmával, hogy a cserépben vagy fadényben lévő föld teljesen átmedvedesedik. A túl sok öntözés éppen úgy árt, mintha teljesen kiszárfítjuk növényeink földjét. Ha mégis előfordul, hogy valamely növényünket túlóntozás folytán valami baj éri, pl. a Sansevieria egyes hajtásai kidőlnek, mert töve elrothadt, akkor a rothadás helyét tisztítsuk ki és hintsük be száraz faszénporral. Ilyen esetben a növényt nem szabad huzamosab ideig öntözni, hogy a rothadást megállítsuk. Ha valamely növény földje túlságosan kiszáradt és a víz a cserép és föld között elfolyik, akkor ezt a növényt megfelelő hőmérsékletű vízbe kell állítani olyképpen, hogy a víz a cserépet, illetve földet teljesen ellepje és így hagyjuk órákig, esetleg 1—2 napig is, míg a föld ismét átázik és újra vízfelvevő állapotba jut. Szobában vagy később növényházban nyaraltatott szobanövényeinket legcélszerűbb akkor vinni a lakásba, amikor a lakást még nem fűtjük. Ez azért ajánlatos, mert a fűtött szoba levegője, különösen központi fűtésű lakásban, száraz és a páras növényházból bekerülő növényt ez a levegőváltozás károsan befolyásolja. A növények ugyanis, a tével fonákián lévő, úgynevezett szárynyílásokon lélegzenek. Ha a levegő párs, ezek a nyílások kitágulnak, hogy a párárt felvehessék, ha viszont száraz, akkor becsukódnak, mert nincs mit felvenni, ellenben a szárazság következtében igen sokat párologtatnak, ami előbb a növények lankadását, huzamosan pedig elszáradását idézi elő. Ha ez a két folyamat közötti állapot hirtelen áll be, a növény nem képes alkalmazkodni, s igen sok esetben pusztulását idézi elő.

Szerkesztői üzenetek

Hálátlan gyermek. Nincs nagyobb bánata az édesanyának, mint ha azt látja, hogy gyermeke hálátlan és szívből egy szikrányi melegség sincs. Nem szeretné igazságtalan lenni, de úgy gondolom, a hálátlanság mögött lappang valami, ami leánya szívéből kipusztította ezt a legnemesebb érzést és nemcsak az édesanyát, hanem őt magát is megfosztotta a legemelkedettebb harmoniától, ami szülő és gyermek között a legmélyebb kapcsolat. Szeretnék megkérdezni a leányát, mivel magyarázhatja meg rideg magatartását s egyáltalán tud-e magyarázatot adni. Azt még megértenők, ha életbevétezően fontos dologban a szülők beavatkozása megfosztaná őt boldogsága teljesedésétől s a beavatkozás miatt sérülést szenvedett volna a szíve, s még nem gyógyult be. Nem tételezzük fel leánvárol, hogy különösebb ok nélkül, egyik napról a másikra megváltozott s a jó gyerekből ok nélkül rossz gyerek lett. Az édesanya szívét a gyermeki hálátlanság soha meg nem változtatja s mentől fájdalmasabb és elkeserítőbb viselkedése, az anya annál türelme- sebb és feltétel nélkül megbocsátja, ha gyermekének szüksége van rá. Szeszélyből, oktalanságból is önzők néha a fiatalok és

elfelejtik, hogy mennyivel adósak szüleiknek, akik annyi mindenről lemondtak értük, az ő örömeikért, jólétükért. Az ő lemondásuknak nem lesz vége soha, amit a gyermekek csak akkor látnak majd tisztán, ha a saját gyermekeikkel kapcsolatban a szülők önfeláldozó teljesítményeit vállalták. Az élet megtanítja őket is erre a leckére s akkor nagyon bánni fogják, hogy olyan nagy fájdalmat okoztak önmuk. Az ön gondos nevelése a saját lelkivilágát oltotta gyermekeibe, s ez nem marad hatástalanul és addig dörömböl gyermeke szívében, amíg kinyílik és beengedi az ő érdekeit védő szeretetét. Ha nem így volna: csödbe jutna a szülő és gyermek szívé összefogó szeretet. Reméljük, hogy mire olvassa e sorokat, meg- szűnt az ok, ami felidézte aggodalmait.

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjának játékosztálya (VI., Teréz-körút 6. sz.) felhívja kedves előfizetőink figyelmét, hogy gyermekeikétek beszerzéseiket mielőbb foganatosítsák, mert a behozatal csökkentése miatt később, legnagyobb sajnálatunkra, nem lesz módunkban az igényeket kielégíteni.

szentivánéji álom. Iztlés dolga, ezen nem vitakozhatunk. De ismerek nagy művészeket, akiknek a társaság pihenés, ki- kapcsolódás az alkotás feszült hangulatából s valósággal emelkednek onnan, ahol az ő szelleme rakétáival kívánják emelni az „estély” fényét és elbűvölni vele a társaságot. Nem b.rják megemészteni azokat, akik reggel, délelben, este ezüst tálcán találnak művészetet és irodalmat vendégeiknek. A művészek szeretik a hétköznapokat, az egyszerű gondolatokat, a lélek csendjét s alkotni elvonulnak magányukba. Az az érzésem, hogy barátinje affektál s ha kérnék, nem tudná lerögzíteni a maga érzéseit. A művészetekért való rajongás nagyon megbecsülendő, de flogatású sekléyszedik, ha személyeskedéssé fajul. Az a kitünő művész nagyon fáradt lehetett, esetleg zárkózott és kevésbé könnyű társalgó. Könnyen érthető, hogy barátinje miért családott. De csak a társalgóban és nem a művészen!

Nines segítség? Dehogy is nincs! Hatáson leszerelheti kíváncsi és pletykás aszszonyismerőseit, ha — „bizalmas” érdeklődésükre — az esetet kiszínezve mondja el. Egy órán belül az egész falu tudni fogja és a helyzet komikusan mulatságossá fejlődhetik, ha kiderül a valóság. Az «Asszonyok» című amerikai vígjátékban láttunk ilyen pletykás hölgytípusokat, akik leve-lesik a pletyka-falatoakat s úgy repülnek rá, mint méhek telen a cukorra. Ezeknek a hölgyeknek persze nincs gondjuk, nincs dolguk és nincs gyerekük, akár csak az Ön kedves ismerőseinek. Vegye rá őket, hogy adják elő ezt a darabot, de az ő szereplésükkel. Tudja-e, hogy pompásan megréfláthatja őket?

Zörgő-kelengye fogalom.
MOTOROS. Vannak bolondjai is a szerelmekek, akik egy csinos, könnyelmű nőért eszevesztett vaksággal teszik tönkre magukat. Megrendítő a léha szenvedélynek ez a csillághatatlansága, ami végre szakadékszélre vezet. Ez a kép nemcsak szomorú és sivár, hanem társadalmi súlylédést is jelent. Erkölcsei jelemelkedést a komoly munkás élet, becsületes egyszerűség értékelése, a tisztaság keresése adhat az ilyen lecsúszott, de egészen még nem romlott embernek. Nincs lelkizáratlan nehézség, csak gyöngeség, amivel szemben az akarat minden akadályt legyőz. Amint komolyodik és az élet nemes céljával tisztában lesz, a családi életet sem ezen a léha szemüvegen nézi. Ez alatt a rinoce-

Fejfájás ellen

Neokratin fájdalomcsillapító por oslyában. Gyorsan csillapítja a fejfájást és fájdal- makat. 1-2 adag elegendő. Vizzel könnyen bevenetű. Eredeti csomagolású dobozokban 8 adag ára P 1.50, 3 adag 60 f., 1 adag 24 fill.

Csak gyógyszerertárban kapható.

rossz külső alatt mélyen bent a lélekben megkezdte munkáját a lélek erkölcsi ereje. Ő még nem tud róla, de bizonság, hogy a magányt keresi és elmélkedik önmaga fölött.

BÜTYKE NEM FÁJ LÁTSZIK
 KAPHATÓ. Vétel nélkül próbálva bemutatom. CIPÓPLASZTIKUS
SALLER PETŐFI SÁNDOR-U. 14. TELEFON

Próféta. Inkább dacos, provokáló, mint mély szerelem. Nem látom fontosnak az életére. Sokra becsülöm, ha olyan úri élményfélének gondolom. Mégis attól tartok, hogy e frivol játéknak ön adja meg az árát, ha nem lassítja a tempót. Szerelmi vallomása, mint tüzes gejzir önti el az ész józan, megfontolt tanácsát s kiegészíti az élet gyökereit, ha ebben a bizarr miliőben keresi a lélek és a szív üdvét. Az Ön aktivitása téves vágányra jutott s ezt akkor állapítom meg — emlékezdek rá —

Olajfestmények keretek

Hoffmann Ferenc
 Budapest IV., Károly körút 28
 (Központi Városháza)
 IV, Gerlőcze-utca 5. szám

amikor a legszínesebb és legforróbb érzésekkel ámitja magát. A keserű íz már is átút és azért nem érzi már az édeset. A valóság elmerült s az előresejtés nem sugja meg, hová tévedt és mi vár a könnyű fajsúlyú s tapasztalt tapasztalatlanra. Igaza

Gazdasági, házassági, érzelmi problémáival forduljon **GRAFOLOGUSHOZ**
 Fozad 1-7 óráig. Wesselenyi-u. 46. I.
 M. Cary- Ünnep- és vasárnap is.

van, hogy a szentimentális affektáltság a szerelmet hazug fénybe és ködbe burkolja s míg a fény elvakítja, a köd fátyolt von a fény elé, hogy ne láthasson tisztán. Nem is lát. S amíg ezzel a szerletlen

Csodás hatású arcszépítő és finomító a Földes Margit-crème

Asszonyom! Ebben bizhat!

Ez a termék a szépség forrása: **SCHADEK ANTALNE** Citrom „C” vitaminos kozmetikai készítményei csodás hatásúak.

Egyesrű kísérlet meggyőzi Önt a Citrom „C” vitaminos kozmetikai készítmények megbízható jószágáról. Ovíja az arcbírt, sport-lásnál szinte felöltözteti. Védi a hideg, szél, erős napsütéstől és minden káros külső b-hatástól. Citrom „C” vitamin tartalma renklvűl könnyen felszívódik, miáltal közvetlenül táplálja a birt. E kiváló tulajdonságainál fogva friss, új életet visz a birtbe. Puhít, finomít, ráncatlanít és a birtéletét állandóan ep, zárt és rugalmas lesz.

- Citrom „C” vitaminos kozmetikai készítmények:
- Citrom nedvdús erme nappalra púder 2.- P
  - Citrom zsiros kenőcs éjjelre 2.50 ..
  - Citrom enőcs szepöl ellen 4.- ..
  - Citromolaj arcisztításra 2.20 ..
  - Citrom ráncatlanító olaj 1.60 ..
  - Citromszappan 1.20 ..
  - Citromaréziv fényes, mitesszeres zsiros arcbírt és pattanás ellen 2.- ..
  - Citrompúder 3.60 ..
  - Citromkrémrázs színezése rózsaszírommal 1.60 ..
  - Citromkőni 3.50 ..
- Törv. védve. Vidéki róküldés az összeg beklítésé mellett + postaköltség -70 P.

Schadek Antalné
 kozmetikai intézete
 Budapest, IV., Váci-utca 9. (Cursó-mozi ház)

HÖLGYEK JELSZAVA:

Minden cikket olcsón vásárolhatunk

KLEIN ANTAL

DIVATHÁZÁBAN, BUDAPEST, KIRÁLY-UTCA 49

oktalan temperamentumával nem bír, képtelen megbabonázni; nem függetlenítheti magát végérvényesen a tiszta pillanataiban helyesen felismert helyzetből. — Mindazt, amit itt elmondtam, egészítse ki az Ön megfigyeléseivel s megtalálja a megoldás lényegét.

Csobothné és Társa

nemes porcellán, művészi üveg.
Budapest, IV., Régiposta-utca 5.

Dr. B. A. Köszönjük, hogy örömet megtett a velünk s részt vehetünk boldogságában. Szívből gratulálunk eljegyzéséhez. Kívánjuk, hogy mindig ilyen csodásan raványog maradjon boldogságuk. Hálaadás vagyunk, hogy új otthonába is elviszi lapunkat. Örülünk, hogy ezt a rovatot különösen szereti. Érdekel minden, amit közöl velünk, kedves és értékes bizalma ajándékának érezzük levelét.

Amatőr felvételek izléses kidolgozása

PEJTSIK

foto-kino szaküzletben

Budapest, IV. ker., Városház-utca 4.

Tanácsot kérnek

Kedves lányok! Földbirtokos leánya szeretne levelezni sz. n. t. n. földbirtokos leányaival. Személyes ismeretség lehetséges. Leveleket „Irjatok” jellegre szerkesztőség címére kérek.

Győri olvasótársnőim közül ki lenne barátja a 26 éves intelligens asszonynak. Nem rég költöztünk Győrbe s ezúton szeretnék jólelkű barátját találni. Van egy 11 hónapos kisfiám. Leveleket Kornethné névre, Győr, 2-es postahivataltalja kérek.

Tizenhét és 19 éves, kereskedelmi érettségű tett úrleány levelezne hasonlókorú széky leánnyal a visszaszatolt Erdélyből. Egyben nagyon hálaos volnék, ha valaki megküldené egy marosvásárhelyi divatúru keresztény magyar üzlet címét, ahol három széky nőruhát beszerezhetnék. Leveleket «Hargitaváralja» jellegre szerkesztőség címére kérem.

Kedves olvasótársnőim közül ki adná át az alábbi lapokat: a MUL-ból 1927: 8., 20.; 1928-ból: 7., 12.; a Magyar Nők Lapjából 1939 jan. 1-től április 1-ig az összes példányokat. Kérek értesítést, milyen feltevések mellett kaphatnám meg. Esetleg cserébe adnám a MUL 1926 szept. 1-től 1927 január 1-ig megjelent 12 lapot. Leveleket „Gyömrő” jellegre szerkesztőség címére kérek.

Jó és olcsó
a Darmol. Beváltja, amitígér.
Nincs vele bajlódás, teafozós,
rossz iz. — Jójú hashajtó a

DARMOL

Már 14 filléért a gyógyszerüzletben.

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjának játékosztálya (VI. Teréz-körút 6. sz.) felhívja kedves előfizetőink figyelmét, hogy gyermekjáték beszerzéseiket mielőbb fegantassák, mert a behozatal csökkentése miatt később, legnagyobb sajnálatunkra, nem lesz módunkban az igényeket kielégíteni.

Rejtvény megfejtés

A november hó 1. számunkban közölt keresztvény helyes megfejtése: Vízszintes sor 1.: „Vagy császár akarok lenni, vagy semmi.” Függőleges sor 17.: „Kevesen tudnak méltóan öregek lenni.”

Sorsolás útján ajándékban részesültek:

1–5 díjat: a MUL Kézimunkabolt (Budapest, VI. Teréz-körút 6.) 1–1 előnyomatot millió ajándékát nyerték: Tarnai Zoltánné tanítóné (Muraszemenye), Márton Istvánné (Székelykeresztúr), dr. Jakab Mihályné (Makfalva), özv. Szacsva Istvánné (Kispest), Czifrák Berzenyi Istvánné (Hatvan).

6–7. díjat: JUNO kozmetikai intézet (Budapest, IV. Károly király-út 21.) arckrém, púder és ruza ajándékát nyerték: Aigner Gitla (Csikszereida), vitéz Nagy Istvánné (Békéscsaba).

8. díjat: Cadeau esokoládégyár r. (Budapest, VI. Izabella-u. 88.) ¼ kg-os bonbon ajándékát nyerte: Lengyel Jánosné (Szolyva).

9. díjat: Heilig harisnyaház (Budapest, VII. Rákóczi-út 26.) egy pár selyemharisnya-ajándékát nyerte: Horváth Sándorné (Újpest).

10–16. díjat egy-egy előfeszített gobelinretikül lapot nyerték: Varga Imréné (Désakna), Birkás Ilonka (Heves), Szabó Pálné (Kiskunhalas), Lonnyaszky Klári (Marosvásárhely), sepsikőrospataki Kiss Júlia (Sepsiszentgyörgy), Várkúti Kornélia (Keszthely), Németh Ferencné (Budapest).

17–20. díjat: egy-egy táleakendő ajándékot nyerték: Kovács Antalné (Kolozsvár), özv. Mező Sámuelné (Répcelak), Barna Gabriélné (Losonc), Darabont Kovács Margit róm. kath. tanító neje (Bihardörög).

21–30. díjat: ajándékmelegpeleket nyerték: özv. Apáthy Sándorné (Emőd), Pusztay Tiborné (Nagybánya), Buchstaber Kornélia (Budapest), dr. Terényi Árpádné (Mezőkomárom), Bokor Imréné ny. jegyző neje (Mohács), Kört Irén (Kolozsvár), Igó Lászlóné (Kecskemét), dr. Kórmay Gézánné (Sopron), dr. Czerman Andrásné (Budapest), dr. Molnár Kálmánné (Szikszó).

Miért éppen órát? ajándékozunk minden alkalomra?

Mert olcsó, évtizedekre szóló hasznos öröm.

Pazar választék: ÓRAGYÁR, Kossuth Lajos-utca 5.

APRÓHIRDETÉSEK

Hölgyeim! Női ruha szalonomban angol, francia ruhák készítését vállalom. Kedvezményes fizetési feltételek. Kész ruhák raktáron. Németh Istvánné, Régiposta-u. 6.

Házvezetőnk keresek falura, aki perfekt főzőnő, minden háztartási munkában gyakorlott, baromfi neveléshez ért, intelligens. Működési bizonyítvány, fénykép csatolando. Köllő Andrásné, százados neje, Marcali, Somogy m.

Jobb leány elmenne háziasszony támaszául beteges úriú, vagy gyermekek mellé. Leveleket „Kéves zsebpénzért” jellegre kiadóba kérek.

Nyugdíjas úr keres teljes ellátást. Leveleket „100 pengő” jellegre kiadóba kérek.

Havi 300 pengő fizetéssel, nyugdíjas, fővárosi, diplomás, gyermektelen özvegy férjhezmenne 40–50 éves úrhoz. Leveleket „Öskereszény” jellegre kiadóba kérek.

Jólelkű, komoly leány beteg mellé vagy magányos úrhoz, vagy úriúnhöz ajánlok. Leveleket „Jó bánásmód” jellegre kérek.

Tanulmányt fizetéssel felvesz VIDORNÉ női divat-salon. Budapest, Vécsey-u. 5.

Baranya megében, kertés családj házban magányos úr, vagy hölgy, figyelemkelt házaspárnál meglehet otthonra találni. Nyáron kitűnő nyaralás. Csak komoly, szeretetre vágynók érdeklődését kérem. Leveleket „Ketten vagyunk” jellegre kiadóba kérek.

Vidéki-knek belvárosban főépcsőházi urilakás ideiglenesen is. Fekete, Molnár-u. 12. II. 8.

52 éves, szolid, r. kath. özvegy úriú megismerkedne özvegy főécsőbb úrral házasság céljából. Visszavágyom Erdélybe. Gyermekek nem határoz. Jókendőly egészséges, házas, munkaszerető nő vagyok. Jómódú urat igen megbecsülnék. Leveleket „Még boldogok lehetünk” jellegre kiadóba kérek.

ZOLOGGYÉFT mindenről, aranyat, fogaranyat, brilliánt legdrágábban vesz Baross ékszerház, Baross-utca 83. Telefonáljon: 134–770.

Szent István-körúton levő utcai egyszobás, komfortos lakásomat elcsérelném szerény kétszobás lakással ugyanezen a környéken. Leveleket „Sürgős” jellegre kiadóba kérek.

Angora cicák eladók. fiatal, fajtisza, elsőrendű példányok. Érdeklődők levelét „Győr” jellegre kiadóba kérem.

Mimóza. Világhírű grafológusnő analízis írásból és fényképről. Állandó címe: Pécs, Szent Vincen-utca 50. Válaszlevelégy küldendő.

Budapestre érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásomban 2 pengőért megszállás. Főjegyző, Orszay-út 4. 10.

József-körút 65. Grimm József aranyéremmel kitüntetett zongorakészítő. Zongorák, pianók, harmonikumok legolcsóbban, részletre, garanciával. Hangolás, javítás.

Pestre érkező családok számára úri otthon nyujtok. Dolánok, IV., Ferenciek-tere 7. II. 5. Telefon: 386–689.

Bundák, szépek, olcsók Kókay Endre szűcsnél, V., Vilmos császár-út 10. sz. Telefon: 386–784. Átalakításokat vállal.

Legmodernebb szabás, varrás, fehérneműszabászat. Mestervizsga. „Elit” szalon, Erzsébet-körút 46. szám.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetéssel sürgősen vegyék. Tel.: 225–689. Zongoraterem.

Budapestre érkezőknek úri otthon nyujtok. Erzsébet-körút 2, III. 19. (Lift.) Telefon: 22-55-55.

Zongorák, pianók külsőleg nélküli húszpengős részletre 550 pengőtől legolcsóbban Fenyőné zongorateremben, Erzsébet-körút huszonhat, Bézongorák csoda olcsón.

Nőruha szabás-varrás, ipari szalon. Mérték után szabásmentákat készítek. Kerekesné, Várház-körút 5.

Rövid fekele gyakorlózongora kottaszáz, kitűnő külföldi húszszáz. Zongorák, pianók feltűnő olcsón előleg nélkül, legcsekélyebb részletre. Rákóczi-út ötven, zongoraterem.

Baromfi-ár létesítéséhez, jó tojó tyúkokkal, társulnék, esetleg eladnám. Frics Béláné, Bélapátfalva.

Feladás szerkesztő és kiadó: Papp Jenő

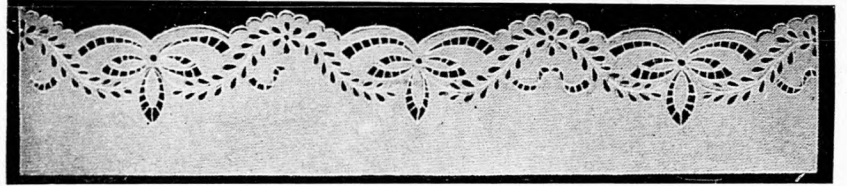
Kéziratokat, kliséket fényképeket nem adunk vissza és nem őrzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és közlése tilos. A Magyar Nők Lapját nyitotta a Hungária Hírlapnyomda R-T. Budapest, V., Vilmos császár-út 34. sz. 3.62.40.

Feladás vitéz Bányó Lehel igazgató.

A könyvnyomtatás 500. esztendejében.

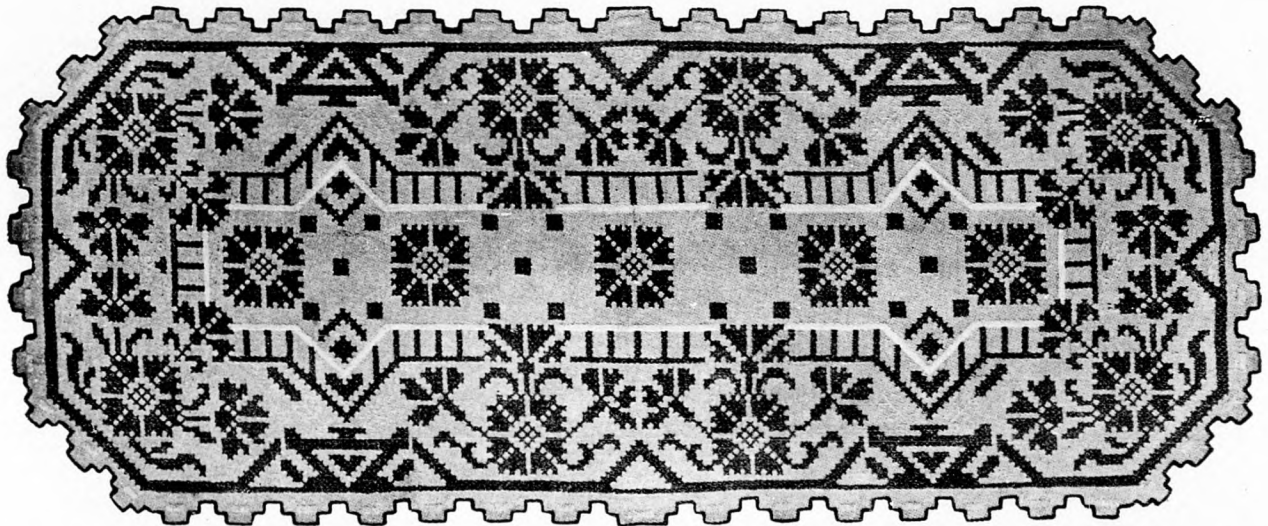

GOBELIN PARNALAP. Penelop-anyagra előfestve, szép, élénk virágszínekkel, 36×48 cm méretben P 1.50. Kidolgozásához 30 kis motring berliner P 3.60.

HIMZETT SZEKRENYCSIK. Fehér pamutvászonra előrajzolva, 20 cm szélességben, métere P 1. 20. Szúrtsablonya 60 fillér. Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltban

*A MUL Kézimunkaboltja
szeretettel várja e lap
kedves előfizetőit*

KERESZTOLTESES FUTÓ. 52×130 cm méretben, lenvászonra előrajzolva P 7.—. Kidolgozásához jól mosható gyöngyfonál dekája 40 fillér. Szúrtsablonya P 3.—. Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltban, Budapest, VI., Teréz-körút 6. Tel.: 22-86-09

MAGYAR NŐK LAPJA

ÜNNEPI ASZTALTERITŐ. A csipke nagyított, leszámolható mintáját a kézimunkamellékleten közöljük. Horgolásához, ha vékonyabb csipkét akarunk, akkor finomabb horgoló cérnát, ha vastagabb csipkére van szükségünk, akkor gyöngyfonalat használunk. Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltban, VI., Teréz-körút 6. szám.